

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

เกียรติชัย พงษ์พานิชย์. สื่อมวลชนเพื่อการศึกษาและการพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ
มหานคร : ประพันธ์สาส์น, 2518.

ชอุ่ม ปัญจพรรค์. 50 ปี กรมประชาสัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์วรุฒ
การพิมพ์, 2525.

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ. อะไรเป็นข่าว. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว, 2516.

ประชัน วัลลโก. หลักการเขียนข่าว. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2516.

พัฒนา บุญยรัตนพันธ์. การสร้างหลังชุมชนโดยขบวนการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ
มหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2517.

วิษณุ สุวรรณเพิ่ม. การตกแต่งต้นฉบับ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, 2521.

สุวิทย์ หวังภูชคเชนทร์. 50 ปี กรมประชาสัมพันธ์ กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
วรุฒการพิมพ์, 2525.

อรุณีประภา หอมเศรษฐี. การสื่อสารมวลชนเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520.

บทความ

ขวัญเรือน ไชยอุดม. "วิทยุโทรทัศน์กับบทบาทสังคม" นิเทศสาร (ธันวาคม 2520):

บุญเลิศ ศุภกิจก. "สื่อมวลชนพลังแฝงในการพัฒนาการเมืองที่ถูกลิดม." วารสารธรรมศาสตร์

(มิถุนายน-กันยายน 2518) : 53

ประกอบ จารุมณี. "ปัญหาการประชาสัมพันธ์ของรัฐในปัจจุบัน." สรุปผลโครงการประชุม

สัมมนาทางวิชาการประชาสัมพันธ์แห่งชาติ ครั้งที่ 2 (กุมภาพันธ์ 2518) :

4

นิโคลัส เบนเน็ค. "โทรทัศน์สื่อสำหรับมิชฌาศึกษาจริงหรือ." บทบาทของสื่อมวลชนเพื่อ

การศึกษา (กรกฎาคม 2516) : 4

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. "บทบาทของสื่อกระจายเสียงต่อการพัฒนาประเทศ." นิเทศสาร

(พฤศจิกายน 2525) : 34 - 35

อรรถพร เขียวदार. "บทบาทของโทรทัศน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและการศึกษา."

นิเทศสาร (กุมภาพันธ์ 2520) : 117

เอกสารอื่น ๆ

คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, แผนพัฒนาชนบทภาคจนในระยะของแผน

พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2525)

รายงานการประชุมคณะกรรมการสร้างงานในชนบท ครั้งที่ 2/2525 . ทำเนียบรัฐบาล

มีนาคม 2525

รายงานการประชาสัมพันธ์โครงการสร้างงานในชนบทปี 2525. อัครโรเนียว

รายงานการประเมินผลโครงการสร้างงานในชนบท ปี 2524 ภาคกลาง. กระทรวงมหาดไทย

กันยายน 2525

เสถียร เขยประทับ. "คุณลักษณะของสื่อมวลชนในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศ."

เอกสารประกอบคำบรรยายวิชาสัมมนาพิเศษศาสตร์พัฒนาการ 2522 อัครสำเนา

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. "เอกสารการสำรวจสื่อมวลชน 2521-2522." พ.ศ. 2524

สำนักนายกรัฐมนตรี. คำปราศรัยของ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรี 29 ตุลาคม

2524 ชักรโเนียว

สำนักนายกรัฐมนตรี. ระเบียบว่าด้วยโครงการสร้างงานในชนบท ปี 2525 ชักรโเนียว

สัมภาษณ์

กัญญา หวังวิศิษฎ์, บรรณาธิการข่าว. สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 5. สัมภาษณ์ 11 เมษายน

2526

พนม บุญชาติ, บรรณาธิการข่าว. สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7. สัมภาษณ์ 7 เมษายน

2526

ถาวร ชาติบุตร, บรรณาธิการข่าว. สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 9 องค์การสื่อสารมวลชน

แห่งประเทศไทย. สัมภาษณ์ 11 เมษายน 2526

BIBLIOGRAPHY

Books

- Becker, Lee B. McCombs, Maxwell E. and Mcleed, Jack. "The Development of Politecal Cogmitions" in Stven H. Chaffee (ed). Political Communication. Calif. : Sage, 1975.
- Berelson, Bernard. Content Analysis in Communication Research. Glencee, Illinois : The Free press, 1952.
- Cartwright, Darwin. "Analysis of Qualitative Material". in Leon Festinger and Danail Katz (eds) Research Methods in the Behaviorial Sciences. New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1953.
- Donohue, G.A., P.A. Tichenor and Olien, C.N. "The Gatekeeping : Mass Media System and Information Control" pp. 41-69 in F.G. Kline and P.J. Tichenor (eds.) Communication Research, Calif : Sege, 1972
- Lasswell, Harold D., Leites, Nathan. Language of Politics : Studies in Quantitative Semantics . New York : Stewart , 1949
- Schneider, Leius and Dornbusch, Sanford M. Popular Religion : Inspirational Books in America University of Chicago Press , 1958
- Shaw and McCombs, M.E. The Emergence of American Political Issues, ST. Paul , MN : West Publishing , 1979.
- White, D.M. "The Gatekeeper : A Case Study in the Selection of News." Journalism Quarterly Volume 27, Fall , 1950.

הרשמה

สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกของ 5

สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกของ 5 เริ่มจากข้อบังคับกระทรวงกลางโหม ว่าด้วยการกำหนดกำลังเจ้าหน้าที่กองทัพบกในเวลาปกติ 95 (ฉบับพิเศษ) ซึ่งได้ กำหนดหน้าที่ของกรมการทหารสื่อสารขึ้น เมื่อ พ.ศ. 2495 และต่อมาก็ได้มีการจัด หน่วยเล็ก ๆ ขึ้นในกองการกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ กรมการทหารสื่อสาร คือ แผนกวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งมีอัตรากำลังพล ตามคำสั่งกระทรวงกลางโหม (เฉพาะ) ที่ 85/26987 ลงวันที่ 15 พฤศจิกายน 2497 เรื่อง แก้อัตรากองทัพบก 91 (ครั้งที่ 79) เป็นจำนวนทั้งสิ้นเพียง 42 นายเท่านั้น

จากการเริ่มต้น ที่เป็นแค่เพียงตัวหนังสือในกระดาษ เมื่อ พ.ศ. 2497 ก็ได้กลายเป็นความจริงขึ้น ด้วยความดำริและอนุเคราะห์ของ อาทณา จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ผู้บัญชาการทหารบกได้มีคำสั่งกองทัพบก (เฉพาะ) ที่ 107 ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2500 แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์ของกองทัพบก โดยให้ พลเอก ไสว ไสวแสนยากร เป็นประธานกรรมการ มีหน้าที่วางโครงการและ ภาระในการจัดตั้งวิทยุโทรทัศน์ของกองทัพบก เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาการทาง ทหาร และจัดการให้ใครมาซึ่งอุปกรณ์แห่งการก่อตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์ กับวางแผน อำนวยการและควบคุมการดำเนินการทั้งปวงเกี่ยวกับกิจการด้านวิทยุโทรทัศน์ของ กองทัพบก ซึ่งคณะกรรมการชุดนี้ก็ได้ริบดำเนินการโดยเร่งด่วนจนได้วางศิลาฤกษ์ อาคารสถานี ณ บริเวณกองพลทหารม้า ถนนพหลโยธิน สนามเป้า พญาไท กรุงเท มมหานคร เมื่อ 24 มิถุนายน 2500 ต่อมาก็ได้รับอนุมัติจากกระทรวงกลางโหม ให้ ดำเนินการจัดหาอุปกรณ์เครื่องส่งและเครื่องรับ เพื่อจัดตั้งสถานีโทรทัศน์แห่งที่ 2 ในประเทศไทย เมื่อ 3 สิงหาคม 2500

การก่อสร้างอาคารและติดตั้งอุปกรณ์การส่งโทรทัศน์ ได้ดำเนินไปโดย รีบด่วน จนสามารถออกอากาศแพร่ภาพได้เป็นครั้งแรก เมื่อ 25 มกราคม 2501 ซึ่งเป็นวันกองทัพบก ด้วยระบบ FCC สัญญา 525 เส้น ภาพขาวดำในช่อง 7 มีชื่อสากลว่า HSATV ชื่อย่อ ททบ.

ความมุ่งหมายในการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์กองทัพบกนั้น จะเห็นได้จากคำปราศรัยบางตอนของ ทพฉา ผู้บัญชาการทหารบก เมื่อ 25 มกราคม 2505 ดังนี้

"กองทัพบกได้จัดตั้งสถานีโทรทัศน์กองทัพบกขึ้น เพื่อประโยชน์ในการฝึกการฝึกการศึกษาของทหาร และเพื่อช่วยส่งเสริมในด้านบำรุงความรู้ความบันเทิงให้แก่ประชาชนและทหารเป็นสำคัญ

กิจการโทรทัศน์มีประโยชน์ต่อกิจการทหาร และต่อส่วนราชการอื่น ๆ ของชาติอยู่เป็นอันมาก และสามารถจะใช้ได้ไม่ว่าจะในเวลาสงครามหรือในยามปกติ ในกองทัพของบรรดาอารยประเทศได้มีการนำเอาโทรทัศน์มาใช้เป็นประโยชน์กันอย่างแพร่หลาย เช่น ใช้ถ่ายทอดภาพยุทธบริเวณต่าง ๆ ส่งเข้ามาเพื่อบัญชาการรบ ใช้ประโยชน์ในการฝึกและการศึกษาของทหาร และใช้ในการบำรุงความรู้และประชาสัมพันธ์เหล่านี้ เป็นต้น

สำหรับกองทัพไทยเรา เนื่องจากมีงบประมาณจำกัดอยู่มากไม่อาจนำเอากิจการโทรทัศน์มาใช้ให้เป็นที่แพร่หลายได้ จึงได้วางจุดมุ่งหมายขึ้นต้นไว้เพียงแต่จัดตั้งขึ้นเพื่อประโยชน์เฉพาะในการฝึก และการศึกษาในเขตจำกัด และเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการฝึกหัดเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ความชำนาญ ได้สามารถติดตามความก้าวหน้าของวิชาการด้านนี้ได้เป็นสำคัญ

ความมุ่งหมายอีกประการหนึ่งก็คือ มุ่งหวังที่จะให้โทรทัศน์ของกองทัพบกนี้เป็นสื่อสร้างความเข้าใจอันดี ระหว่างกิจการทหารของชาติกับประชาชนชาวไทยทุกคน เพราะกิจการทหารนั้นจะแยกออกจากประชาชนไม่ได้ การเสริมสร้างให้ประชาชนชาวไทยได้รู้หน้าที่ และมีความรู้ในกิจการป้องกันชาติ จึงเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง การเพิ่มพูนความรู้และความเข้าใจอันดีเช่นนี้ กิจการโทรทัศน์ย่อมทำให้ดีที่สุด จึงได้อนุมัติให้จัดตั้งสถานีโทรทัศน์กองทัพบกขึ้น"

สถานีโทรทัศน์กองทัพบกได้ดำเนินการออกอากาศมาจนถึง วันที่ 7 ตุลาคม 2502 กองทัพบกจึงได้จัดตั้งคณะกรรมการอำนวยการวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก และเจ้าหน้าที่บริหารงานของสถานีโทรทัศน์กองทัพบกขึ้น เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการปฏิบัติงาน

กิจการของสถานีโทรทัศน์กองทัพบก ได้ดำเนินต่อไปด้วยความก้าวหน้าเป็นลำดับ โดยได้สร้างห้องส่งห้องที่ 2 เพิ่มขึ้น ทำให้สามารถจัดรายการได้สะดวกขึ้น และได้มีส่วนที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่กิจการของทางทหารหลายประการ เช่น ในการฝึกซ้อมของทหารระหว่างชาติ การเผยแพร่กิจกรรมของทหารที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามศัตรูของประเทศชาติ การช่วยเหลือประชาชนในคราวประสบภัยธรรมชาติและการถ่ายทอดพิธีการที่สำคัญ ให้ประชาชนได้ชมอย่างใกล้ชิดตลอดมา

พ.ศ. 2508 ได้มีการพัฒนากิจการของสถานี ออกไปอีกอย่างกว้างขวาง ในค่านอุปกรณ์การส่งโทรทัศน์และอาคาร สถานที่ปฏิบัติงานในปิ่นเอง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ ไก่เสด็จพระราชดำเนินมายังสถานีโทรทัศน์กองทัพบก เพื่อทอดพระเนตรกิจการของสถานี เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2508 เวลา 15.30 น.

พ.ศ. 2509 ได้จัดการบันทึกเทปเคลื่อนที่ เพื่อสนับสนุนการถ่ายทอดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 5 ซึ่งประเทศไทยเป็นเจ้าภาพครั้งแรก โดยร่วมมือกับบริษัทไทยโทรทัศน์ ช่อง 4 จนได้รับผลสำเร็จเป็นอย่างดี

พ.ศ. 2510 สถานีโทรทัศน์กองทัพบก ได้ทดลองส่งโทรทัศน์สี ด้วยระบบ CCTB สัญญาณ 625 เส้น ในช่อง 7 ระบบสี PAL ออกอากาศ ตั้งแต่ 17 พฤศจิกายน 2510 และได้ถ่ายทอดรายการประกวดนางสาวไทย จากเวทีบริเวณงานวชิราวุฒานุสรณ์ เป็นผลสำเร็จในรายการนี้ สามารถรับภาพขาวดำในระบบ 525 เส้น ใต้ทางช่อง 9 ทั้งนี้ การส่งโทรทัศน์ขาวดำ ระบบ 525 เส้น ช่อง 7 เดิมก็ยังคงดำเนินการต่อไปตามเดิม และได้ขยายรัศมีการส่งออกไปในส่วนภูมิภาค โดยติดตั้งทรานสเลเตอร์ ที่เขาวงพระจันทร์ ลพบุรี เขากบ นครสวรรค์ ทัพคล้อ จังหวัดพิจิตร เขามอน สัตหีบ จังหวัดชลบุรี และเขापริก นครราชสีมา กับได้สร้างห้องส่งที่ 3 พร้อมค่ายอุปกรณ์ที่ทันสมัยเพิ่มขึ้นอีกด้วย

พ.ศ. 2512 ได้ถ่ายทอดการส่งมนุษย์ไปลงบนดวงจันทร์ ด้วยยานอะพอลโลของสหรัฐอเมริกา เป็นครั้งแรก เมื่อ 21 กรกฎาคม 2512 โดยการถ่ายทอดผ่านดาวเทียม

พ.ศ. 2513 สถานีโทรทัศน์สี กองทัพบก ช่อง 7 ได้ย้ายแยกจากที่ตั้งเดิมไปอยู่บริเวณหลังสถานีขนส่งสายเหนือ ถนนพหลโยธิน เพื่อดำเนินการเป็นเอกเทศเมื่อเดือนมิถุนายน

พ.ศ. 2516 สถานีโทรทัศน์กองทัพบก ได้ปฏิบัติหน้าที่อันสำคัญยิ่ง ด้วยการถ่ายทอดโทรทัศน์ในคราวที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้มีกระแสพระราชดำรัสเพื่อระงับเหตุการณ์จลาจล วนวาย ที่ร้ายแรงที่สุดในประเทศ ให้สงบลงได้โดยฉับพลัน เมื่อ 14 ตุลาคม 2516 เวลา 19.30 น.

พ.ศ. 2517 สถานีโทรทัศน์กองทัพบก ได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอุปกรณ์เครื่องส่งโทรทัศน์จากระบบ 525 เส้น ขาวดำ ช่อง 7 เป็นระบบ 625 เส้น ช่อง 5 โดยออกอากาศเป็นภาพขาวดำ ตั้งแต่ 3 ตุลาคม 2517 และออกอากาศเป็นภาพสีในการถ่ายทอดพิธีสวนสนามของหน่วยทหารรักษาพระองค์ เมื่อ 3 ธันวาคม 2517 และในปีนี้ได้ก่อสร้างสถานีโทรทัศน์ เป็นสถานีใหญ่ขึ้นที่เขากบ อำเภอเมือง นครสวรรค์ โดยถ่ายทอดรายการไปจากช่อง 5 กรุงเทพมหานครออกอากาศครอบคลุมพื้นที่จังหวัดกำแพงเพชร ตาก สุโขทัย พิจิตร พิษณุโลก อุตรดิตถ์ และเพชรบูรณ์ ในช่อง 8

พ.ศ. 2518 เปิดสถานีโทรทัศน์ ช่อง 8 นครสวรรค์ เป็นทางการและดำเนินการก่อสร้างสถานีใหญ่เพิ่มขึ้นอีกแห่งหนึ่ง ที่เขายายเที่ยง อำเภอปากช่อง นครราชสีมา เพื่อถ่ายทอดรายการจากช่อง 5 กรุงเทพมหานคร ไปออกอากาศในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทางช่อง 8 เช่นเดียวกัน

พ.ศ. 2519 เปิดสถานีโทรทัศน์ ช่อง 8 ที่เขายายเที่ยง นครราชสีมา ออกอากาศด้วยรายการเดียวและเวลาเดียวกันกับทางกรุงเทพมหานคร รวมแล้วสถานีโทรทัศน์กองทัพบก มีวิสัยการส่งครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด ประมาณ 33 จังหวัด คือ

ภาคกลาง ได้แก่จังหวัด กรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา สมุทรปราการ สมุทรสาคร สมุทรสงคราม นครปฐม สุพรรณบุรี อ่างทอง สิงห์บุรี สระบุรี ลพบุรี ชัยนาท อุทัยธานี และนครสวรรค์

ภาคเหนือ จังหวัดพิษณุโลก สุโขทัย เพชรบูรณ์ พิจิตร และ
กำแพงเพชร

ภาคตะวันออก จังหวัดนครนายก ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์
และขอนแก่น

ภาคตะวันตก จังหวัดตาก กาญจนบุรี ราชบุรี และเพชรบุรี

พ.ศ. 2520 เริ่มวางโครงการที่จะถ่ายทอดสัญญาณ จากสถานีโทรทัศน์
กองทัพบก ช่อง 5 สนามเป้า กรุงเทพมหานคร ไปยังสถานีโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง 8
ที่นครสวรรค์ และนครราชสีมา ด้วยระบบไมโครเวฟของ ททบ. เอง

พ.ศ. 2521 กองทัพบกได้อนุมัติให้ดำเนินการก่อสร้าง ระบบไมโครเวฟ
จากกรุงเทพมหานคร ไปยังเขาโพล่ง สระบุรี เพื่อถ่ายทอดต่อไปยัง เขายายเที่ยง
นครราชสีมา และแยกจากเขาโพล่งไปยัง เขาสรรพยา ชัยนาท เพื่อถ่ายทอดไปยัง
เขากบ นครสวรรค์ อีกทางหนึ่งและได้ทำสัญญากับบริษัทรับเหมา เริ่มการก่อสร้าง
ตั้งแต่ 14 กันยายน 2521

พ.ศ. 2522 การก่อสร้างระบบไมโครเวฟของสถานีโทรทัศน์กองทัพบก
ช่อง 5 ได้สำเร็จเสร็จสมบูรณ์ลงเมื่อ 3 กันยายน 2522 สามารถถ่ายทอดสัญญาณ
โทรทัศน์ จากกรุงเทพมหานคร ผ่านเขาโพล่ง สระบุรี ไปยังสถานีโทรทัศน์กองทัพบก
ช่อง 8 เขายายเที่ยง นครราชสีมา และจากเขาโพล่งผ่านเขาสรรพยา ชัยนาท
ไปยังสถานีโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง 8 เขากบ นครสวรรค์ ได้โดยเรียบร้อยและ
สามารถรับส่งการสื่อสารได้อีก 12 ช่อง ซึ่งมีโครงการที่จะใช้ประโยชน์ในการสื่อ
สารทางทหารสนับสนุนกองทัพบกต่อไปในอนาคต

พ.ศ. 2523 - 2524 สถานีโทรทัศน์กองทัพบก ได้รับปรุงการดำเนินงาน
ภายในสถานี ให้มีประสิทธิภาพในการออกอากาศเพิ่มขึ้นทุกด้าน ทั้งฝ่ายเทคนิค
ฝ่ายรายการและฝ่ายข่าว มีการบันทึกเทปรายการที่สำคัญทั้งสารคดีและบันเทิง ทั้ง
ภายในสถานีและภายนอกสถานี ที่มีภูมิประเทศสวยงามเหมาะสมทั้งในค่างจังหวัด

และต่างประเทศ ภัยการเตรียมการอย่างละเอียดถี่ถ้วน และบันทึกเก็บด้วยความ
 ปรานี เพื่อให้รายการเหล่านั้นมีคุณภาพสูงขึ้น เป็นที่ถูกต้องถูกใจของผู้ชมทุกระดับ
 ขึ้น ในบ้านข่าวได้รับข่าวซึ่งถ่ายทอดผ่านดาวเทียมจากประเทศผู้ผลิตโดยตรง ซึ่ง
 ทำให้ผู้ชมได้รับทราบข่าวที่สำคัญที่ทุกมุมโลกได้ภายในเวลาอันรวดเร็ว หลังจากที่เกิด
 เหตุการณ์นั้น เพียงไม่กี่ชั่วโมง

สำหรับการขยายวิทยุสมัครเล่น ก็ได้พยายามวางแผนดำเนินการ
 ต่อไป วิทยุสมัครเล่นที่จำกัดตามฐานะของสถานี ซึ่งมีค่าใช้จ่ายประมาณของแผ่นดิน
 มาดำเนินการ และมีใช้วิทยุสมัครเล่นที่ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล ทั้งไม่ใช่บริษัทที่
 มุ่งหากำไรเป็นหลักด้วย ทั้งนี้ การขยายพื้นที่แพร่ภาพจึงเป็นไปอย่างระมัดระวัง
 และอยู่ในขอบเขตเท่าที่จำเป็นเท่านั้น โดยมุ่งหมายที่จะให้พื้นที่ซึ่งสามารถรับ
 สัญญาณได้อยู่แล้ว ได้รับภาพที่ชัดเจนแจ่มใส

สำหรับโครงการขยายวิทยุสมัครเล่นนั้น ในปี 2525 สถานีโทรทัศน์สีกองทั
 บกช่อง 5 ได้วางโครงการดำเนินการจัดตั้งสถานีภาคพื้นดิน และถ่ายทอดสัญญาณจาก
 สถานีส่วนกลาง โดยกำหนดโครงการดังนี้

ภาคเหนือ จะจัดตั้งสถานีที่จังหวัดเชียงใหม่

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่จังหวัดอุบลราชธานีและจังหวัดอุดรธานี

ภาคตะวันออก ที่จังหวัดจันทบุรี

ภาคใต้ ที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

แต่เนื่องจากงบประมาณยังมีอยู่จำนวนจำกัด จึงขยายวิทยุสมัครเล่นส่งไปจังหวัด
 เชียงใหม่ก่อน ภัยการจัดตั้งสถานีภาคพื้นดินขึ้นภายในพื้นที่ของกองพันทหารปืนใหญ่
 ที่ 7 จังหวัดเชียงใหม่ มีกำลังส่งออกอากาศ 325 กิโลวัตต์ ครอบคลุมพื้นที่กว่าครึ่ง
 หนึ่งในของอาณาบริเวณทั้งหมดของภาคเหนือ รายการถ่ายทอดสัญญาณจากกรุงเทพฯ
 ใช้ระบบถ่ายทอดผ่านดาวเทียมปลาป่าของอินโคไนเซีย ร่วมกับสถานีโทรทัศน์สีกอง
 ทัพบกช่อง 7 และแยกรับภาพทั้งช่อง 5 และช่อง 7 ที่จังหวัดเชียงใหม่

สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกของ 7

สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกของ 7 เป็นสถานีโทรทัศน์สีแห่งแรกในประเทศไทย และของเอเชีย เริ่มออกอากาศเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2510 ด้วยระบบ PAL (Phase Alternate Line) โดยใช้มาตรฐาน (Line Standard) ชนิด 625 เส้น ด้วยความถี่ของ 7 CCIR (Committee Consultative International of Radio) ซึ่งเป็นระบบโทรทัศน์ที่ใช้กันเป็นส่วนมากตามประเทศต่าง ๆ ในยุโรป รายการแรกที่ออกอากาศ คือ การถ่ายทอดสดการประกวดนางสาวไทย จังหวัดจันทบุรี

เมื่อเริ่มเปิดสถานี ที่ทำงานของเจ้าหน้าที่ทุกฝ่าย ยกเว้น ฝ่ายเทคนิคและศิลปกรรม อยู่ที่อาคารสองและสามของธนาคารนครหลวงไทย สีแยกเจริญผล ส่วนฝ่ายเทคนิคและศิลปกรรมอยู่ที่อาคารสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกของ 5 สนามเป้า สำหรับเครื่องส่งระยะแรกมีขนาด 500 วัตต์ เครื่องส่งเสียงขนาด 100 วัตต์ ใช้เสาอากาศสูง 36 เมตร ตั้งบนหลังคาตึก แต่ต่อมาเมื่อวันที่ 7 เมษายน 2511 ใต้เกิดพายุฝนทำให้เสาอากาศโค่นล้มลงมา ต้องหยุดส่งออกอากาศชั่วคราว เริ่มออกอากาศได้ในเดือนตุลาคม 2511 โดยจัดซื้อเครื่องส่งขนาดใหญ่ 5 กิโลวัตต์ 2 เครื่อง และจัดสร้างเสาอากาศสูง 204 เมตร ติดตั้งภายในบริเวณสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกของ 5 สนามเป้า จนกระทั่งถึงเดือนพฤษภาคม 2513 จึงย้ายอุปกรณ์ทางเทคนิคที่ใช้ในการผลิตรายการและออกอากาศมาติดตั้ง ณ อาคารที่ทำการในปัจจุบัน ซอยยาสูบ ตลาดหมอนหิน

★ ในปี 2517 ได้รับอนุมัติจากกองทัพบก จัดตั้งสถานีถ่ายทอดขึ้นที่อำเภอ ลำนารายณ์ จังหวัดบึงพูนบุรี เพื่อให้ประชาชนในจังหวัดนครสวรรค์ พิจิตร เพชรบูรณ์ และนครราชสีมา สามารถรับสัญญาณได้ ในปี 2522 ได้มีการศึกษาเรื่องราวโซ่ระบบส่งสัญญาณผ่านดาวเทียม ปลายาของอินโดนีเซีย และได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีให้ดำเนินการได้ โครงการนี้แบ่งเป็น 2 ระยะ ระยะที่ 1 จัดตั้งสถานีรับสัญญาณดาวเทียมขนาดใหญ่ในจังหวัดที่มีความก้าวหน้าทางธุรกิจ และประชาชนหนาแน่น หรือมีพื้นฐานทาง

ภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมในการแพร่ภาพเป็นอันดับแรก จำนวน 9 สถานี คือที่ เชียงใหม่ สุโขทัย อุตรธานี อุบลราชธานี นครราชสีมา ระยอง สุราษฎร์ธานี หาดใหญ่ ภูเก็ต และระนอง โดยมีสถานีส่งสัญญาณดาวเทียม ซึ่งเป็นสถานีหลักอยู่ที่กรุงเทพมหานคร

ระยะที่ 2 เมื่อได้จัดตั้งส่วนที่ 1 เสร็จสิ้นไปแล้ว ก็จะสำรวจหาจุดบอกหรือช่องว่างที่สัญญาณ ยังคลุมไม่ถึงว่ามีที่ใดบ้าง และจัดตั้งสถานีบริวารขึ้น ซึ่งคาดว่าจะต้องจัดตั้งขึ้นอีกไม่น้อยกว่า 22 สถานี คือ เชียงราย แม่ฮ่องสอน แพร่ ตาก พิษณุโลก เพชรบูรณ์ นครสวรรค์ ลำปาง สุรินทร์ เลย มหาสารคาม สกลนคร ชัยภูมิ

ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร สตูล ตรัง นครศรีธรรมราชทุ่งสง ยะลา สัญญาณดาวเทียมดังกล่าวนี้ กลุ่มประเทศอาเซียนก็สามารถรับสัญญาณจากดาวเทียมนี้ได้เช่นกัน และสามารถเปลี่ยนไปรับสัญญาณดาวเทียมอื่น ๆ ได้ เมื่อไม่ประสงค์จะใช้ดาวเทียมปลาลำปา เพราะอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้เป็นระบบดาวเทียมสากล

สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 9

สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 9 เป็นสถานีในสังกัดองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย ซึ่งได้รับโอนมาจากบริษัท ไทยโทรทัศน์ จำกัด เมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2520 และนับเป็นสถานีโทรทัศน์แห่งแรกในประเทศไทย

เมื่อปี 2494 คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติให้กรมประชาสัมพันธ์ดำเนินการจัดตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะใช้เป็น เครื่องมือประชาสัมพันธ์ของรัฐบาล แต่การจัดตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์ในครั้งนั้นได้ระงับไปก่อน เนื่องจากปัญหางบประมาณ ต่อมาในปี 2495 บริษัทวิทยุเชิงวิทยุและโทรภาพ จำกัด ได้นำอุปกรณ์การส่งโทรทัศน์จากประเทศอังกฤษ มาแสดงให้ประชาชนชม โดยขอความร่วมมือจากกรมประชาสัมพันธ์ให้จัดการแสดงขึ้นที่กรมประชาสัมพันธ์ โดยใช้ห้องส่งวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยเป็นห้องส่งทดลองการออกอากาศ เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2495 ซึ่งเป็นวันคล้ายวันเกิดของ จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี การถ่ายทอดครั้งนั้น คือ การถ่ายทอดสดการแสดงดนตรีของวงดนตรีกรมประชาสัมพันธ์ โดยส่งภาพไปยังทำเนียบรัฐบาลให้ าพณา นายกรัฐมนตรีได้ชมและประชาชนบริเวณใกล้เคียงได้ชมด้วย

ต่อมาในปี 2496 กรมประชาสัมพันธ์ได้จัดซื้อเครื่องส่งโทรทัศน์ขึ้น 1 ชุด จากบริษัท มาร์โคนี ใช้ประโยชน์ในการสาธิตให้ประชาชนได้ชม กรมประชาสัมพันธ์ได้จัดส่งโทรทัศน์นอกสถานที่ครั้งสำคัญ คือ การถ่ายทอดมวยจากเวทีราชดำเนิน ระหว่างจำเริญ ทรงกิตรัตน์กับ จิมมี่ เปียต รองแชมป์โลกรุ่นแบนตั้มเวท การส่งโทรทัศน์ในครั้งนั้น ได้เปิดให้ประชาชนชมที่กรมประชาสัมพันธ์และศาลาเฉลิมไทย ปรากฏว่าผู้ชมได้สนใจชมกันมาก เป็นประวัติการณ์ และจากนั้นมาก็ได้มีการสาธิตตามสถานที่ต่าง ๆ อีกหลายครั้ง เช่นในงานวชิราวุธานุสรณ์ งานฉลองรัฐธรรมนูญ และงานปีใหม่ สำหรับต่างจังหวัดก็มีการแสดงครั้งแรกที่จังหวัด พิษณุโลก ในงานประจำปีโรงพยาบาลพิษณุโลก 2497

จากผลการแสดงโทรทัศน์ตามที่ต่าง ๆ แสดงให้เห็นว่าประชาชนได้ให้ความสนใจในกิจการนี้เป็นอย่างมาก เสียงเรียกร้องต่าง ๆ จึงทำให้รัฐบาลริเริ่มการจัดตั้ง

สถานีโทรทัศน์ขึ้นใหม่ ในขณะนั้นหัวเรี่ยวแรงที่เป็นกำลังหลักกันใหม่มีการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์ขึ้นก็ได้อีก พลตำรวจ เอกเฝ้า ศรียานนท์ ซึ่งได้รวมอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ ในขณะนั้น คือ พลโท หม่อมหลวงชาบ กุญชร ได้เสนอจัดตั้งขึ้นในรูปของบริษัทชื่อว่า บริษัทไทยโทรทัศน์ จำกัด บริษัทไทยโทรทัศน์ จำกัด ได้จดทะเบียนตามกฎหมาย แห่งและพาณิชย์ เป็นบริษัทจำกัด มีส่วนราชการและองค์การรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ของ รัฐบาลเป็นผู้ถือหุ้น

คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญพิจารณารายละเอียดทางวิชาการแล้วเห็นว่า บริษัทบาโรเบราร์ (1948) จำกัด ซึ่งเป็นผู้แทนบริษัท อาร์.ซี.เอ. แห่งสหรัฐอเมริกา เสนอขายเครื่องส่งที่มีรายการถูกต้องครบถ้วนและราคาต่ำ คือ ขนาด 10 กิโลวัตต์ ราคา 501,270.85 เหรียญอเมริกัน จึงเสนอเรื่องไปยังคณะกรรมการ ใหญ่เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ ต่อมาคณะรัฐมนตรีก็อนุมัติให้ซื้อเครื่อง จาก อาร์.ซี.เอ. ได้

ในระหว่างนั้นคณะรัฐมนตรีก็มีมติให้จัดตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์ไปเป็นบริษัท จำกัด เพื่อให้สถานีหารรายได้ในทางโฆษณาเลี้ยงตัวเอง โดยให้อยู่ในความควบคุมของกรมประชาสัมพันธ์และให้เรียกชื่อว่า บริษัท ไทยโทรทัศน์ จำกัด กำหนดทุนไว้ 20,000,000 บาท และให้กรมประชาสัมพันธ์เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ คือ 55% โดยแบ่งหุ้น ออกดังนี้

1. กรมประชาสัมพันธ์	11,000,000 บาท
2. กองทัพบก	1,000,000 บาท
3. กองทัพเรือ	1,000,000 บาท
4. กองทัพอากาศ	1,000,000 บาท
5. กรมตำรวจ	1,000,000 บาท
6. โรงยาสูบ (จดทะเบียนในนามกรมสรรพ- สามิตในขณะนั้น ต่อมาเปลี่ยนเป็น กระทรวงการคลัง)	2,000,000 บาท

7. กองค้ำกรนำศาลไทย (จดทะเบียนในนาม กรมโรงงานอุตสาหกรรม)	1,000,000 บาท
8. โรงงานสุรา (จดทะเบียนในนามกรม โรงงานอุตสาหกรรม)	1,000,000 บาท
9. สำนักงานสลากกินแบ่งของรัฐบาล (จดทะเบียนในนามกระทรวงการคลัง)	1,000,000 บาท
รวม	20,000,000 บาท

ระหว่างที่ติดข้อสั่งซื้อเครื่องส่งวิทยุโทรทัศน์จาก บริษัท อาร์.ซี.เอ. นั้น เป็นระยะเวลาที่จัดตั้งบริษัทยังไม่เรียบร้อย การเซ็นสัญญาจึงได้กระทำในนาม กรมประชาสัมพันธ์เป็นผู้สัญญากับ บริษัท อาร์.ซี.เอ. แห่งสหรัฐอเมริกาไปก่อน โดยกรมประชาสัมพันธ์ได้มอบให้ พ.อ.ม.ล.ชวนชื่น กัญญา ที่ปรึกษาพาณิชย์ไทย ประจำสหรัฐอเมริกาในขณะนั้น เป็นผู้ลงนามผู้สัญญาฝ่ายไทยแทน ทั้งนี้ได้ลงนามใน สัญญาเมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2496 ณ กรุงนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

อนึ่ง ความเงื่อนไขของสัญญาดังกล่าวได้กำหนดไว้ว่าสัญญานี้จะปฏิบัติต่อกันก็ต่อเมื่อทางฝ่ายผู้ขาย คือ บริษัท อาร์.ซี.เอ. จะต้องทำการทดลองวิทยุโทรทัศน์ให้คณะกรรมการของผู้สัญญาฝ่ายไทย คือ ผู้ซื้อพอใจว่าระบบการส่งวิทยุโทรทัศน์ของผู้ขายสามารถทำการส่งไปในประเทศไทย เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2497 ทั้งนี้ เพื่อให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในสัญญาโดยทำการส่งจากห้องส่งวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. สีแยกคอกวัว พระนคร ให้คณะอนุกรรมการผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวตรวจทางวิชาการ ที่กรมประชาสัมพันธ์ติดตั้งเครื่องรับให้ประชาชนชมที่บริเวณสนามหลวง และให้ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์พิมพ์พิมพ์ที่ห้องฉายภาพยนตร์เล็กของศาลาเฉลิมกรุง ปรากฏว่า ผลการทดลองส่งครั้งนั้น คณะอนุกรรมการผู้เชี่ยวชาญ ตรวจดูแล้วเห็นว่าระบบการส่งของ บริษัท อาร์.ซี.เอ. สามารถทำการส่งในประเทศไทยได้ จึงเสนอให้คณะกรรมการจัดหาเครื่องวิทยุโทรทัศน์ทราบ

คณะกรรมการฯ จึงได้เสนอผลการทดลองส่งไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา คณะรัฐมนตรีจึงอนุมัติให้ดำเนินการตามสัญญาต่อไปได้ ทาง บริษัท อาร์.ซี.เอ.

จึงได้เริ่มทยอยส่งเครื่องส่งวิทยุโทรทัศนมาให้ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา โดยส่งในช่อง 4

ในการหาสถานที่เพื่อก่อสร้างสถานีวิทยุโทรทัศนในขณะนั้น ได้เป็นไปอย่างยากลำบากมาก เพราะจำเป็นต้องได้สถานที่ที่กว้างขวางและเหมาะสม ถ้าจะจัดซื้อใหม่ทางบริษัท ก็ไม่มีเงินพอ แต่ในที่สุดก็ได้รับความเอื้อเฟื้อจากกรมชนารักษ์ และธนาคารแห่งประเทศไทยแบงก์ที่ดินของกรมชนารักษ์ ซึ่งอยู่ในบริเวณธนาคารแห่งประเทศไทย ตำบลบางขุนพรหม พระนคร ให้เป็นที่ก่อสร้างสถานีวิทยุโทรทัศนของบริษัท ไทยโทรทัศน จำกัด ขึ้น การก่อสร้างอาคารสถานีส่งวิทยุโทรทัศนจึงดำเนินไปอย่างรีบเร่ง โดยมีกรมโยธาเทศบาลเป็นผู้ก่อสร้าง ทั้งนี้ตามแผนผังและรายละเอียดการติดตั้ง ที่ บริษัท อาร์.ซี.เอ. ส่งมอบให้

เมื่อการก่อสร้างอาคารและการติดตั้งเครื่องส่งวิทยุโทรทัศนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ทาง บริษัทฯ จึงได้กระทำพิธีเปิดสถานีส่งวิทยุโทรทัศน เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2498 และเริ่มส่งวิทยุโทรทัศนในวันนั้นเป็นวันแรกมาจนกระทั่งบัดนี้

สถานีวิทยุโทรทัศนของ บริษัท ไทยโทรทัศน จำกัด แห่งนี้มีชื่อว่า สถานีวิทยุโทรทัศนไทย ที.วี. หรือเรียกสั้น ๆ ว่า ไทย ที.วี. ได้ทำการจดทะเบียนตามอนุสัญญาสากลวิทยุที่กรุงเยนีวาว่า

เครื่องส่งวิทยุโทรทัศนและกระบวนการวิทยุโทรทัศนของสถานีนี้ได้จัดระบบเทคนิค ฝ่ายช่างตามแบบสถานีวิทยุโทรทัศนทั่วไป คือ มีห้องส่ง ห้องผู้ประกาศ ห้องฉายภาพ และจากห้องเหล่านี้จะมีสายส่งภาพและเสียงทั้งหมดเข้าไปยังห้องกำกับภาพของเสียงเรียบร้อยแล้ว จึงส่งเข้าไปยังเครื่องส่งและส่งออกอากาศไปเข้าเครื่องรับวิทยุโทรทัศนอีกทอดหนึ่ง หอรับเสอากาศและตัวเสอากาศสูงประมาณ 325 ฟุต

ในตอนแรก ๆ ทางไทย ที.วี. ทำการส่งวิทยุโทรทัศนเพียงสัปดาห์ละ 4 วัน เท่านั้น คือ อังคาร พฤหัสบดี เสาร์และอาทิตย์ ต่อมาเมื่อเจ้าหน้าที่มีความคุ้นกับงานนี้มากขึ้น และประกอบกับมีผู้ชมเรียกร้องทางบริษัทฯ จึงขยายบริการค่านี้ออกไปโดยส่งวิทยุโทรทัศนเป็นสัปดาห์ 5 วัน คือ เพิ่มวันพุธอีก 1 วัน และขยายเวลาส่งให้มากขึ้น คือ ตั้งแต่เวลา 18.00 น. ถึง 22.00 น. เศษ เป็นอย่างค่า ซึ่งแต่เดิม

ส่งเวลา 19.00 น. ในระยะต่อมาเมื่อเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานมากขึ้น และความต้องการ
ของผู้ชมโทรทัศน์มีมากขึ้นทางไทย ที.วี. จึงทำการส่งวิทยุโทรทัศน์เป็นประจำทุกวัน

ต่อมารัฐบาลได้มีนโยบายที่จะดำเนินงานเกี่ยวกับสื่อสารมวลชนของรัฐให้มีความคล่องตัว มีประสิทธิภาพสูง ถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นที่ยอมรับแก่สาธารณชน จึงได้มีมติยกเลิกกิจการของ บริษัท ไทยโทรทัศน์ จำกัด และอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. 2496 ได้ลออกพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยขึ้น เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2520 และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม 2520 โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญดังต่อไปนี้

1. ประกอบกิจการสื่อสารมวลชนทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร
2. นำเข้ามาในและส่งออกไปนอกราชอาณาจักร เพื่อจำหน่ายซึ่งของที่เกี่ยวกับกิจการสื่อสารมวลชน
3. ประกอบกิจการอื่นที่เกี่ยวกับหรือต่อเนื่อง หรือใกล้เคียงกับกิจการสื่อสารมวลชน

เมื่อจัดตั้ง อ.ส.ม.ท. ขึ้นแล้ว ก็ได้รับมอบกิจการของ บริษัท ไทยโทรทัศน์ จำกัด มาดำเนินงานต่อ ซึ่งได้แก่ งานด้านวิทยุโทรทัศน์ งานวิทยุกระจายเสียง และ อ.ส.ม.ท. ยังได้จัดตั้งสำนักข่าวไทยขึ้นมาอีกหน่วยงานหนึ่ง เพื่อเสริมงานด้านสื่อสารมวลชนของรัฐให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

สถานีโทรทัศน์สีไทยทีวีช่อง 3

สถานีโทรทัศน์สีไทยทีวีช่อง 3 ได้มีพิธีเปิดอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2513 สถานีตั้งแคต ๗ อำเภอหนองแขม ตำบลหลักสอง ริมถนนเพชรเกษม ก.ม.ที่ 18 ทำการแพร่ภาพสีในระบบ PAL 625 เส้น รับประทานได้ในช่อง 3 แต่ ถ้าเป็นเครื่องรับระบบ 525 เส้น จะรับได้ในช่อง 2 ความถี่ศูนย์กลาง 55.25 เมกะเฮิรตซ์ (ความกว้างของแบนด์ตั้งแต่ 54 เมกะเฮิรตซ์ ถึง 61 เมกะเฮิรตซ์) ส่ง ค่ายเครื่อง 50 กิโลวัตต์ และมีกำลังออกอากาศตามความเป็นจริงเท่ากับเครื่องส่ง 650 กิโลวัตต์ เสาอากาศสูง 250 เมตร (สูงสุดในส่วนกลาง) ตัวอาคารของตึก อำนวยการ ตึกเครื่องส่งรวมทั้งตึกเครื่องกำเนิดไฟฟ้า และเครื่องทำความเย็น ตั้ง อยู่บนเนื้อที่ประมาณ 6 ไร่เศษ ห้องแสดงมี 4 ห้องใหญ่ มีความกว้าง 20 เมตร ยาว 30 เมตร และสูง 16 เมตร สามารถส่งรายการสดก็ได้ หรือใช้บันทึกภาพใน ขณะที่ส่งรายการอื่นอยู่ก็ได้

ภายในห้องแสดงมีจอภาพยนตร์ขนาดใหญ่ แบบไซโครามา (Cicorama) สูง 7.5 เมตร กว้าง 47 เมตร สำหรับฉายภาพยนตร์เพื่อทำฉากห้องฟ้า และ บรรยากาศต่าง ๆ ประสิทธิภาพการแสดงให้เห็นจริงเป็นจึงตามต้องการ เพื่อให้ได้ภาพ ที่งดงามถูกต้อง และเปลี่ยนแปลงความเข้มข้นของแสงได้นุ่มนวลและรวดเร็ว ภายใน ห้องแสดงนี้จึงติดตั้งไฟฟ้าถึง 170 วงจร ทุกวงจรสามารถหรี่ และเร่งแสงได้รวดเร็ว โดยใช้อยู่บังคับด้วยระบบไซดาคิมเมอร์ (Sidac Dimmer System) กำลังไฟฟ้าทั้งหมดภายในห้องแสดงสามารถให้แสงสว่างได้สูงถึง 450,000 แรงเทียน

การก่อสร้างใช้งบประมาณไปรวมทั้งสิ้น 75,009,662.00 บาท (เจ็ดสิบล้านเก้าพันหกกร้อยหกสิบลบาท) โดยแบ่งเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ พอสรุปได้ดังนี้.-

1. ค่าที่ดินจำนวน 6 ไร่ มูลค่า 1,188,000.00 บาท (หนึ่งล้านหนึ่งแสนแปดหมื่นแปดพันบาทถ้วน)

2. ค่าก่อสร้างอาคารและตกแต่งภายใน 15,000,000.00 บาท (สิบห้า ล้านบาท)

3. ค่าเครื่องส่งโทรทัศน์สี เครื่องวิทยุ เอฟ.เอ็ม.สเตอริโอโมดูลิเฟล็กซ์ ค่าวางแผน ค่าแรงติดตั้ง และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตามโครงการ มูลค่า 58,821,662 บาท (ห้าสิบบแปดแสนแปดแสนสองหมื่นหนึ่งพันหกกรวยหกสิบสองบาทถ้วน)

สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 นับได้ว่าเป็นสถานีโทรทัศน์ที่เกิดขึ้นหลังที่สุดใน กระบวนสถานีโทรทัศน์ส่วนกลางด้วยกัน ดังนั้น การดำเนินการในระยะแรก ๆ จึง ประสบกับอุปสรรคมากมายหลายประการ จนไม่สามารถบรรลุถึงเป้าประสงค์ที่ได้วางไว้

สาเหตุที่เป็น เช่นนั้นอาจจะพอสรุปได้เป็นหัวข้อดังต่อไปนี้คือ

1. การลงทุน สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 นั้นได้ใช้ทุนในการก่อสร้างสูงกว่าสถานีโทรทัศน์ช่องอื่นทั้งหมด โดยเฉพาะตัวอาคารสถานีนั้น ได้สร้างให้มีห้องส่งใหญ่ถึง 4 ห้อง เป็นห้องขนาด 600 ตารางเมตร 2 ห้อง ขนาด 400 ตารางเมตร 2 ห้อง และยังมีห้องส่งขนาด 88 ตารางเมตรอีก 1 ห้องด้วย นอกจากนั้นในห้องส่ง ยังได้มีการติดตั้งไฮโครามาเพื่อทำให้เกิดความลึกซึ้งซึ่งเป็นสถานีแห่งเดียวในขณะนั้น ที่มีการติดตั้งไฮโครามา

ส่วนวัสดุอุปกรณ์ทุกชิ้นที่นำมาใช้ในสถานีฯ ก็ได้มีการคัดเลือกอย่างถี่ถ้วน ในขณะนั้นจากหลายประเทศมาใช้ที่ลงทุนทำไปเช่นนี้ก็เพราะ ช่อง 3 ในระยะแรกนั้น ออกอากาศตั้งแต่เวลา 9.30 น. ไปจนถึงเวลา 24.00 น. จึงเปิดสถานี จึงได้มีการ ตั้งฝ่ายผลิตรายการขึ้นมาโดยเฉพาะ ประกอบด้วย กองถ่ายถึง 7 กอง มีพนักงาน เฉพาะฝ่ายนี้กว่า 300 คน แต่เนื่องจากไม่สามารถควบคุมได้อย่างทั่วถึง งานส่วนนี้ จึงประสบความล้มเหลว จนถึงขนาดต้องยุบไปในที่สุด หลังจากที่เปิดดำเนินการมาไม่ถึงปี

2. คลื่นส่งอยู่ในช่องแบนด์ต่ำกว่าของอื่น ดังนั้นเมื่อเปิดใหม่ ๆ จึงเกิด ปัญหามาก ถึงแม้ว่าจะใช้เครื่องส่งที่มีกำลังสูงที่สุดในขณะนั้นแล้วก็ตาม แต่ก็ยังมีการ

รบกวนจากสายไฟฟ้าแรงสูงและจากมอเตอร์ต่าง ๆ ตลอดจนการสปาร์คของระบบจุด
ระเบิดในรถยนต์ นอกจากนี้ การรับภาพจากช่อง 3 ในระยะแรกนั้นไม่ชัด ทั้งนี้
เนื่องจากปรับเส้าอากาศไม่ถูกต้องทางข้าง ไซ้เส้าอากาศแบบหุกระต่าย ซึ่งมีความ
ยาวไม่พอบ้าง การจูนเครื่องรับไม่ถูกต้องบ้าง บางแห่งก็เกิดจากสวิตช์เปลี่ยนช่อง
สกปรกบ้าง จึงทำให้รับภาพได้ไม่ชัด

3. ผู้ชม เนื่องจากการรับภาพได้ไม่ชัดจึงก่อให้เกิดความเบื่อหน่ายกับผู้ชม
โดยทั่วไปประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งก็คือ ผู้ชมส่วนใหญ่มีนิตินายการของช่อง
อื่น ๆ อยู่แล้วดังนั้น จำนวนเปอร์เซ็นต์ของคนที่ไม่ความสนใจชมของ 3 จึงอยู่ใน
ระดับค่อนข้างต่ำ

4. ประสิทธิภาพในการดำเนินรายการ เนื่องจากเป็นสถานีฯ ที่เปิดใหม่
ประสิทธิภาพในการทำงานยังน้อยกว่าสถานีอื่น ดังนั้น จึงวางรูปแบบของรายการไว้
หลากหลาย นอกจากนั้นการจัดรายการยังไม่ประสานกับ เนื่องจากได้เปิดให้ผู้จัดอิสระ
เข้ามาจัดรายการมาก จึงต่างคนต่างจัดกันไปคนละทางสองทาง บางครั้งก็ซ้ำซากไป
ในแนวเดียวกันตลอด จะมีต่างกันก็เพียงชื่อรายการเท่านั้น ซึ่งห่างไปจากช่องอื่น ๆ
ในขณะนั้น ซึ่งมีบุคลิกของตัวสถานีโดยเฉพาะ แต่ของช่อง 3 ไม่มีจึงไม่มีจุดดึงดูดความ
สนใจของผู้ชมเท่าที่ควร

5. การตลาด เนื่องจากเพิ่งเริ่มก่อตั้งประการหนึ่ง การขาดประสิทธิภาพ
ในการจัดรายการหนึ่งและการรับภาพได้ไม่ชัดเจน จนผู้ชมเบื่อหน่ายที่จะชม อีกประการ
หนึ่งจึงส่งผลให้การแสวงหาความสนับสนุนทางด้านการตลาดอยู่ในภาวะที่หนักหน่วงกว่าช่อง
อื่น ๆ มาก และยิ่งไปกว่านั้น บรรดาสถานีฯ ที่เปิดมาก่อนแล้วนั้น ยังได้ครองตลาด
ส่วนใหญ่ไว้แล้วด้วย จึงอาจจะวางได้ว่า ภาวะการหาความสนับสนุนทางด้านการตลาด
ในระยะนั้นประสบความล้มเหลวเกือบจะสิ้นเชิง

ดังนั้นเมื่อเดือนพฤษภาคม 2515 จึงได้มีการรื้อโครงสร้างของรายการทั้งหมด
และได้มีการนำเอาภาพยนตร์ชุดจากต่างประเทศและภาพยนตร์ชุดไทยที่ได้สร้างไว้มา
เป็นหลักในการดำเนินรายการ การนำภาพยนตร์ชุดเข้ามาแทนนี้ นอกจากจะเป็นการ

แสวงหาแนวทางใหม่แล้วยังเป็นการลดค่าใช้จ่ายค่านห้องส่งไปในตัวอีกด้วย

และหลังจากได้ดำเนินการในรูปแบบนี้ไค้ไม่นานนัก ก็ปรากฏว่าได้รับความสนใจจากผู้ชมอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะภาพยนตร์ชุดจากต่างประเทศ ดังนั้น จึงได้ตกลงใจที่จะยึดเอารายการภาพยนตร์ชุดจากต่างประเทศเป็นหลักสำคัญในการดำเนินรายการโดยในครั้งแรกนำมาเสนอ ตอนช่วงเวลา 20.30 น. ของทุกวันเพียงชั่วเวลาเดียวพอในปีต่อมาไค้มีเพิ่มช่วงเวลาการฉายภาพยนตร์ชุดจากต่างประเทศขึ้นมาอีกวันละครึ่งชั่วโมง และในปีต่อ ๆ มา มีการขยายเพิ่มช่วงเวลาการเสนอให้มากขึ้นเป็นลำดับ จนอาจจะกล่าวไค้ว่า ในช่วงระยะเวลา 6 ปีหลังจากที่ผ่านมานี้ รายการภาพยนตร์จากต่างประเทศ ไค้กลายเป็นเอกลักษณ์ของช่อง 3 ไปโดยปริยาย

การขยายเวลาการออกอากาศ

ในครั้งแรกที่เริ่มดำเนินการสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ไค้เปิดสถานีตั้งแต่วันที่ 9.30 น. เป็นต้นไปจนถึงเวลา 24.00 น. แต่หลังจากดำเนินการไปไค้ไม่ถึงปี ก็ต้องลดเวลาการออกอากาศมาเปิดสถานีกันตั้งแต่วันที่ 16.50 น. แต่ต่อมาเมื่อเดือนมีนาคม 2515 หลังจากที่พิจารณาอย่างรอบคอบว่าน่าจะเพิ่มสาระและความบันเทิงให้กับผู้ชมให้มากกว่าที่เป็นอยู่ โดยในครั้งแรกนั้นไค้มอบไปที่วันหยุดราชการ คือวันอาทิตย์ ซึ่งผู้คนส่วนใหญ่มีอยู่ด้วยกันเป็นส่วนใหญ่ จึงไค้ตัดสินใจเพิ่มเวลาการออกอากาศในวันอาทิตย์ขึ้นมาอีก 2 ชั่วโมงครึ่ง โดยเปิดสถานีกันตั้งแต่วันที่ 13.30 น. เป็นต้นไป และหลังจากนั้นไม่นานนักไค้ไค้มีการเพิ่มช่วงเวลาการออกอากาศในวันเสาร์ขึ้นมาอีกด้วยเหตุผลเช่นเดียวกัน

และต่อมาเมื่อเดือนสิงหาคม 2519 มีการขยายเวลาการออกอากาศในวันเสาร์และวันอาทิตย์เพิ่มขึ้นไปอีกโดยเปิดสถานีตั้งแต่วันที่ 10.30 น. ส่วนในวันธรรมดาวันนั้น ไค้ขยายเวลาการออกอากาศจาก 16.50 น. มาเป็น 16.30

หลังจากนั้นอีก 1 ปีเต็ม คือ เมื่อเดือนสิงหาคม 2520 ไค้เพิ่มเวลาการออกอากาศตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ขึ้นมาอีกวันละ 1 ชั่วโมง คือจาก 16.30 น.

มาเป็น 15.30 น. และได้เพิ่มเวลาการออกอากาศในวันอาทิตย์ขึ้นมาอีก 1 ชั่วโมง เช่นเดียวกัน คือเปลี่ยนมาเปิดสถานีตั้งแต่เวลา 9.30 น.

นอกจากนั้นในเดือนสิงหาคมนี้ได้มีการวางรูปแบบของการเสนอรายการ อย่างใหม่ขึ้นโดยได้จัดแบ่งรายการออกเป็นช่วงคือ

ระหว่างเวลา 15.30 - 18.00 น. นั้น เป็นช่วงเวลาสำหรับแม่บ้าน ซึ่งในครั้งแรกเสนอในรูปแบบของหนังเรื่องยาวอย่างเดียว แต่ต่อมาได้มีการปรับปรุง แปลงมาเป็นลำดับ

ระหว่างเวลา 18.00 - 18.45 น. จะเป็นช่วงเวลาสำหรับเด็ก รายการ ในช่วงเวลานี้เป็นประเภทหนังการ์ตูน และสารคดีน่ารู้ต่าง ๆ

18.50 - 21.20 (เป็นช่วงเวลาสำหรับครอบครัว โดยในช่วงเวลานี้ก็นำรายการและภาพยนตร์ที่ไม่มีความรุนแรงในเนื้อหาหรือว่าล่อแหลมมาบรรจุนาย ซึ่งสามารถดูกันได้ทั้งครอบครัว

21.30 - ปิดสถานี เป็นช่วงเวลาสำหรับผู้ใหญ่โดยเฉพาะ

ส่วนวันเสาร์และวันอาทิตย์ ในภาคกลางวันนั้น ก็ได้เริ่มจัดรายการให้เพื่อเป็นการพักผ่อนวันหยุดอย่างแท้

การจัดทำนิตยสาร

เมื่อประมาณกลางปี 2514 สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ได้ริเริ่มจัดทำนิตยสารขึ้นมาฉบับหนึ่งขนาด 16 หน้ายก หน้า 56 หน้า ภายในเล่มประกอบไปด้วยหมายกำหนดการรายการในรอบเดือน และสิ่งละอ่นพันละน้อยที่เกี่ยวข้องกับโทรทัศน์และความรู้ทั่ว ๆ ไป โดยพิมพ์ครั้งละ 5,000 ฉบับเป็นรายเดือนเพื่อถนอมทุนการแก่ลูกค้าที่ซื้อเครื่องรับไปจากสถานี, ผู้ปฏิบัติงานรายการ ตลอดจนผู้สนใจทั่ว ๆ ไป แต่หลังจากทำมาได้ประมาณ 2 ปีกว่า ๆ ก็เลิกพิมพ์เพราะขาดข้อมูลรายละเอียดที่จะนำมาใช้ในเล่ม

ต่อมาเมื่อปี 2518 ทางคณะผู้บริหารจึงได้รื้อฟื้นโครงการนิตยสารขึ้นมาใหม่ ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายสำคัญประการหนึ่งของทางสถานี ที่ได้ตั้งขึ้นไว้ คือการเข้าไปถึงผู้ชมและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างผู้ชมกับสถานี ให้เกิดขึ้นมา และนอกจากนั้นยังมีจุดมุ่งหมายสำคัญอีก 2 ประการคือ

1. ให้ผู้ชมได้มีโอกาสศึกษารายละเอียดของรายการก่อนเพื่อที่จะได้จัด
ขบวนการดูรายการของตนเอง
2. เป็นสื่อในการชี้แจงข้อสงสัย, เพื่อตอบสนองความต้องการและเพื่อสร้าง
ให้เกิดความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนมกับผู้ชมให้มากที่สุด

นิตยสารในยุคหลังนี้ได้ถือกำเนิดขึ้นมาเมื่อเดือนมิถุนายน 2519 เป็นหนังสือ
ขนาด 16 หน้ายก มีความหนาเพียง 32 หน้า พิมพ์ด้วยกระดาษปรู๊ฟทั้งเล่ม จำนวน
พิมพ์เพียงหนึ่งหมื่นฉบับ

ฉบับแรก ๆ ที่ออกมาเรียกว่าทองวีนไลแจก นอกจากนั้นยังได้นำไปฝาก
ตามโรงพยาบาลนศร ตามสถานีน้ำมันตลอดจนซูเปอร์มาเก็ตให้ช่วยแจกให้ แต่ถึงกระนั้น
ก็ยังมีบางคนไม่ยอมรับแจก เพราะกลัวว่าจะมีอุบายอะไรแฝงอยู่ในการแจกนั้น

ในฉบับต่อ ๆ มาได้พยายามปรับปรุงเนื้อหาสาระให้เป็นที่น่าสนใจมากขึ้น
ซึ่งก็ส่งผลให้ต้องเพิ่มจำนวนพิมพ์มากขึ้นเป็นลำดับ จากจำนวนพิมพ์ หนึ่งหมื่นฉบับต่อ
เดือนมาเป็นจำนวนสองแสนห้าหมื่นฉบับต่อเดือนในปัจจุบัน แต่ถึงกระนั้นก็ไม่เพียงพอ
กับความต้องการของท่านผู้สนใจ

นอกจากนิตยสารฉบับภาษาไทยแล้ว เมื่อประมาณปลายปี 2520 ทางสถานี
ก็ได้ริเริ่มจัดทำนิตยสารโทรทัศน์ฉบับภาษาอังกฤษขึ้นมาอีกหนึ่งฉบับ ขนาด 4 หน้ายก
หนา 5 ยก หรือ 20 หน้า พิมพ์สี่สีทั้งเล่ม และอาจกล่าวได้ว่าเป็นฉบับแรกในประเทศไทย
สำหรับจุดประสงค์ที่จัดทำขึ้นมาก็เพื่อต้องการเผยแพร่กิจการและรายการให้ชาว
ต่างประเทศได้รับรู้

อีกประการหนึ่งก็คือ ต้องการเผยแพร่กิจการและรายละเอียดของรายการให้ผู้เป็นเจ้าของกิจการ, เจ้าของสินค้าและเจ้าของรายการจากต่างประเทศได้เห็นถึงความเคลื่อนไหวของสถานีฯ

นิตยสารฉบับภาษาอังกฤษฉบับแรกออกมาเมื่อเดือนธันวาคม 2520 จำนวนพิมพ์ห้าหมื่นฉบับต่อเดือน เผยแพร่โดยกรมโทรคมนาคมในหนังสือพิมพ์รายวันฉบับภาษาอังกฤษ นอกจากนั้นได้จัดทำนิตยสารโทรทัศน์ฉบับภาษาจีนเพิ่มขึ้นมาอีก 1 ฉบับ โดยมีเนื้อหาละเอียดคล้ายคลึงกับฉบับภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่ได้จัดทำอยู่ในปัจจุบันนี้

โครงการสร้างงานในชนบท ปี 2525

พญา พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ใต้แดงถึงวัตถุประสงค์ของโครงการ
สร้างงานในชนบท ปี 2525 ว่า

เพื่อกำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลในอันที่จะให้ประชาชนใน
ชนบทมีงานในช่วงว่างงาน และเพื่อเพิ่มรายได้ ทั้งนี้ นอกเหนือจากการประกอบอาชีพ
ตามปกติ และเพื่อช่วยเหลือให้ประชาชนทั่วไปมีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรกรรม และการ
อุปโภคบริโภค ตลอดจนคนเพื่อสิ่งก่อสร้างที่เป็นประโยชน์ในด้านการส่งเสริมอาชีพ สุขภาพ
อนามัย การเพิ่มผลผลิตการเกษตรและการศึกษากับทั้งเพื่อเป็นการเสริมสร้างสภา
ตำบลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

รัฐบาลจึงได้จัดสรรเงินงบประมาณทั้งสิ้น 1,975.5 ล้านบาท เพื่อกำเนิน
งานตามโครงการสร้างงานในชนบทในปี 2525

วัตถุประสงค์และนโยบายของโครงการ กสช. 2525

วัตถุประสงค์และนโยบายของโครงการ กสช. ปี 2525 หลักการใหญ่มุ่ง
ให้ราษฎรมีงานทำในยามว่างหน้าแล้ง เพื่อเพิ่มพูนรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว
ขณะเดียวกันจักให้มีแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มผลผลิตในการเกษตร และเพื่อการอุปโภคบริโภค
ตลอดจนเพื่อให้มีสิ่งก่อสร้างที่เป็นประโยชน์ในด้านการส่งเสริมอาชีพ สุขภาพ อนามัย
การเพิ่มผลผลิตการเกษตรและการศึกษาสำหรับในส่วนที่แตกต่างกันเพิ่มเติมขึ้นมา
มีดังนี้

1. ใ้เน้นถึงการเพิ่มประสิทธิภาพให้สภาตำบล โดยให้สภาตำบลจัด
โครงการ กสช. โดยพิจารณาจากแผนพัฒนาตำบล 5 ปี
2. ต้องการให้โครงการ กสช. มีความมั่นคงถาวรมากขึ้น จึงได้จัด
มือช่างและอบรมช่างตำบล ให้มีความรู้ความเข้าใจขั้นพื้นฐาน และการบำรุงรักษาโครง
การที่ก่อสร้างให้ใช้ประโยชน์ได้ยืนนาน

3. ท้องการบรรจุในเรื่องการพัฒนาจิตใจควบคู่กันไป เพื่อให้ประชาชนและข้าราชการมองเห็นคุณค่าของการทำงานร่วมกัน การบำรุงรักษาสาธารณสมบัติ การใช้เงินที่ได้จากการทำงาน กสช. ให้เป็นประโยชน์แก่ครอบครัวอย่างแท้จริง

งบประมาณพัฒนาชนบท

การพัฒนาชนบทนอกเหนือจากที่รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณปกติให้กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ เพื่อจัดทำโครงการตามแผนของส่วนราชการนั้น ๆ แล้ว รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณพิเศษเพิ่มเติมจากงบปกติ คือ

1. โครงการ กสช. จัดสรรให้สภาตำบลจัดทำโครงการประเภทต่าง ๆ ในปี 2523 และ 2524 จำนวนปีละ 3,500 ล้านบาท สำหรับปี 2525 มียอดเงินที่จัดสรรให้โครงการ กสช. จำนวน 1,975.5 ล้านบาท

2. งบพัฒนาชนบทจัดสรรให้ ส.ส. ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2523 ในวงเงินคนละ 1.5 ล้านบาท และเพิ่มเป็นคนละ 2.5 ล้านบาท ในปีงบประมาณ 2524 และ 2525

3. โครงการพื้นที่ยากจนกำหนดจัดสรรให้ส่วนราชการต่าง ๆ จัดทำโครงการใน 37 จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และภาคใต้ รวม 216 อำเภอ 30 ถึงอำเภอ เริ่มปี 2525 ได้รับงบประมาณจำนวน 622 ล้านบาท

สำหรับงบประมาณ กสช. ปี 2525 ได้จัดสรรให้จังหวัดต่าง ๆ ในยอดวงเงิน 1,850 ล้านบาท

การจัดองค์กรเพื่อบริหารโครงการ กสช.

เนื่องจากโครงการ กสช. 2525 นี้ เป็นโครงการที่มีการดำเนินงานทั่วประเทศ ยกเว้นกรุงเทพมหานครและมีการดำเนินงานพร้อมกันในระหว่างเดือนมกราคม - มิถุนายน 2525 จึงต้องมีการจัดตั้งองค์กรบริหารงานของโครงการให้เหมาะสมเพื่อดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของรัฐบาล

ดังนั้น ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยโครงการสร้างงานในชนบท ข้อ 6 กำหนดให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมการสร้างงานในชนบท (กสช.) โดยมีนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน และบุคคลซึ่งประธานแต่งตั้งเป็นกรรมการ และในระดับจังหวัดมีคณะกรรมการสร้างงานในชนบทระดับจังหวัด (กสจ.) เพื่อบริหารงานโครงการ กสช. ในจังหวัด โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน สำหรับในระดับอำเภอและกิ่งอำเภอให้มีคณะกรรมการสร้างระดับอำเภอหรือกิ่งอำเภอ (กสอ.) ควบคุมโครงการให้ระดับอำเภอด้วย และในระดับตำบลก็มีสภาตำบลเป็นผู้จัดทำโครงการโดยคัดเลือกจากแผนพัฒนาตำบล 5 ปี ทั้งนี้เพื่อให้โครงการที่จะดำเนินการตรงกับความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง

ประเภทของโครงการสร้างงานในชนบท 2525

คณะกรรมการสร้างงานในชนบท (กสช.) ได้กำหนดประเภทของโครงการไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยโครงการสร้างงานในชนบท ปี พ.ศ. 2525 มี 3 ประเภทด้วยกัน คือ

ประเภทที่ 1 เป็นงานก่อสร้างและปรับปรุงแหล่งน้ำ เพื่อการเกษตรและอุปโภคบริโภค เช่น งานสร้างสระน้ำ บ่อน้ำ คูคลองส่งน้ำ รางระบายน้ำสาธารณะ งานสร้างฝายและท่านบนพื้นเมืองแบบต่าง ๆ (ยกเว้นท่านบดิน) งานขุดลอกห้วยหนอง คลอง บึง เหมือง หรืองานอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

ประเภทที่ 2 เป็นงานก่อสร้างหรือปรับปรุงสิ่งที่เป็นสาธารณประโยชน์ ส่วนรวมเกี่ยวกับการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรเกี่ยวกับการส่งเสริมรายได้และปัจจัยการผลิต เช่น กังหันลมสูบน้ำ โรงงานปรับปรุงคุณภาพยางแผ่น ตลาด ฉางเก็บผลผลิตการเกษตร คอกสัตว์รวม บ่อเลี้ยงปลา เรือนเลี้ยงไหม เรือนเพาะชำ เป็นต้น

ประเภทที่ 3 เป็นงานก่อสร้างหรือปรับปรุงที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน เช่น ถนนสะพาน โรงเรียน ที่ทำการสภาตำบล สถานีอนามัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ส้วมสาธารณะ ดั่งเก็บน้ำ ประปาหมู่บ้าน เป็นต้น

วิธีดำเนินการ

1. โครงการ กสช. 2525 กำหนดให้สภาตำบลเป็นหน่วยงานดำเนินการ
เท่านั้น
2. ก่อนเริ่มโครงการ สภาตำบลต้องพิจารณาคัดเลือกโครงการ กสช.
ประเภทต่าง ๆ จากแผนพัฒนาตำบล 5 ปี ภายในวงเงินที่สภาตำบลได้รับจัดสรรจาก
กสจ.
3. สภาตำบลเสนอโครงการ ให้คณะกรรมการสร้างงานในชนบทระดับ
อำเภอ (กสอ.) พิจารณาก่อนส่ง เสนอคณะกรรมการสร้างงานในชนบทระดับ
จังหวัด (กศจ.) พิจารณาอนุมัติให้จัดทำโครงการ
4. การอนุมัติให้จัดทำโครงการ ให้พิจารณาโครงการประเภทที่ 1 เป็น
ลำดับแรก เมื่อไม่มีความต้องการประเภทที่ 1 ให้พิจารณาจัดทำโครงการประเภทที่ 2
และประเภทที่ 3 ต่อไปตามลำดับ
5. โครงการแต่ละประเภท จะต้องมีอัตราส่วนระหว่างค่าจ้างแรงงาน
กับค่าวัสดุค่าจ้างเหมาดังนี้
 - ประเภทที่ 1 กำหนดไว้ 70/30 โดย กสจ. เปลี่ยนแปลงได้ไม่ต่ำกว่า
50/50
 - ประเภทที่ 2 และ 3 กำหนดไว้ 30/70 โดย กสจ. เปลี่ยนแปลงได้
ไม่ต่ำกว่า 20/80

การพิจารณาโครงการ กสช. ที่เกิน พ.ศ. 2525 ของสภาตำบล

คณะกรรมการสร้างงานในชนบท ได้พิจารณาเห็นสมควรตอบแทนผลการ
ดำเนินงานตามโครงการ กสช. พ.ศ. 2525 ของสภาตำบลที่มีผลงานดีเด่น เช่นเดียวกับ
กับปีที่ผ่านมา ตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

1. วิธีการ

กำหนดให้รางวัลโครงการ กสช. พ.ศ. 2525 ที่เด่นของแต่ละภาค ๆ ละ 2 ประเภท คือ

- 1.1 ประเภทแหล่งน้ำ
- 1.2 ประเภทสิ่งสาธารณประโยชน์

2. หลักเกณฑ์

- 2.1 ไซ้ประโยชน์ได้กว้างขวาง
- 2.2 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
- 2.3 มั่นคง ถาวร
- 2.4 ปฏิบัติตามขั้นตอนของระเบียบ กสช. และการจัดทำโครงการ
- 2.5 มีการประชาสัมพันธ์ให้ราษฎรเข้าใจ และมีส่วนร่วมในโครงการ

3. การพิจารณา

3.1 ให้ กสจ. พิจารณาคัดเลือกโครงการ กสช. ที่เด่นของจังหวัดประเภท ๆ ละ 1 โครงการ ส่งให้สำนักงานเลขาธิการ กสช. พร้อมเหตุผลและรูปถ่ายของโครงการภายในเดือนพฤษภาคม 2525

4. รางวัล

ได้ประกาศเกียรติคุณ พร้อมเงินโครงการ กสช. จัดสรรเพิ่มให้สภาตำบลแบ่งเป็น 3 รางวัล คือ

รางวัลที่ 1	จำนวนเงิน	200,000	บาท
รางวัลที่ 2	จำนวนเงิน	100,000	บาท
รางวัลที่ 3	จำนวนเงิน	50,000	บาท

สรุปผลการประกวดโครงการ กสช. ที่เด่น ปี 2525

ภาคเหนือ

ประเภทแหล่งน้ำ

รางวัลที่ 1 โครงการขุดลอกคลองส่งน้ำวัดโบสถ์-คลองรวมจาน-วังพระหิน ตำบลบางแก้ว และตำบลบ้านแค อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์

รางวัลที่ 2 โครงการสร้างฝายน้ำล้นห้วยประคู้ ตำบลบ้านแก่ง อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

รางวัลที่ 3 โครงการสร้างฝายน้ำล้นนาฟาน ตำบลทากาศ อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน

ประเภทสิ่งสาธารณประโยชน์

รางวัลที่ 1 โครงการสร้างประป่าน้ำซับ ตำบลคอนไฟ อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง

รางวัลที่ 2 โครงการสร้างสะพานคนเดินชนิดแขวน ตำบลสบสาย อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่

รางวัลที่ 3 โครงการสร้างยุ้งฉาง ตำบลบ้านโคก อำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์

ภาคกลาง

ประเภทแหล่งน้ำ

รางวัลที่ 1 โครงการขุดเหมืองส่งน้ำ หมู่ที่ 4,6,7 และ 10 ตำบลมะขามล้ม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี

รางวัลที่ 2 โครงการปรับปรุงท่านบกั้นน้ำคลองวัว หมู่ที่ 2 ตำบล
ศรีณรงค์ อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง

รางวัลที่ 3 โครงการสร้างอ่างเก็บน้ำคลองทุเรียน หมู่ที่ 6 ตำบล
ชากหลง อำเภอดมธวัช จังหวัดอ่างทอง

ประเภทสิ่งสาธารณประโยชน์

รางวัลที่ 1 โครงการปรับปรุงและขยายถนนในหมู่บ้าน หมู่ที่ 3,4,8
และ 13 ตำบลคู่งพยอม อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี

รางวัลที่ 2 โครงการปรับปรุงถนนสายประคอง 2 ตำบลม่วงชุม-ตำบล
เขาย้อย อำเภอท่ายาง จังหวัดกาญจนบุรี

รางวัลที่ 3 โครงการสร้างที่สภาคำบล ตำบลสระยายโสม อำเภอ
อุทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประเภทแหล่งน้ำ

รางวัลที่ 1 โครงการสร้างท่านบกั้นน้ำวังไผ่ หมู่ที่ 1 ตำบลพระของ
อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม

รางวัลที่ 2 โครงการสร้างฝายทอลอด หมู่ที่ 6 ตำบลจิกอ๊ก อำเภอ
โนนสูง จังหวัดนครราชสีมา

รางวัลที่ 3 โครงการขุดคลองส่งน้ำ หมู่ที่ 6,7 ตำบลศรีณรงค์
อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์

ประเภทสิ่งสาธารณประโยชน์

รางวัลที่ 1 โครงการสร้างถนนสายยกเขาภูพาน บ้านโคกป่ากุ่ม-
ท่าศิลา-ภูแอ่น หมู่ที่ 2,6 ตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดอุดรธานี และหมู่ที่ 7

ตำบลบ้านคง อำเภอบุรบดี จังหวัดขอนแก่น

รางวัลที่ 2 โครงการสร้างศูนย์พัฒนาตำบล หมู่ที่ 6 ตำบลขุนหาญ
จังหวัดศรีสะเกษ

รางวัลที่ 3 โครงการสร้างโรงสีข้าวกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต
หมู่ที่ 7 ตำบลพระธาตุพินิจพน

ภาคใต้

ประเภทแหล่งน้ำ

รางวัลที่ 1 โครงการก่อสร้างท่านบแบบหินทิ้ง หมู่ที่ 5 ตำบลไชย
มนตรี อำเภอนื่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช

รางวัลที่ 2 โครงการสร้างฝายน้ำล้นเพื่อการเกษตร พร้อมขุดคลอง
ส่งน้ำบริเวณเขาบูโค หมู่ที่ 5 ตำบลปลุกกาสาเกาะ อำเภอบาเจาะ จังหวัดนราธิวาส

รางวัลที่ 3 โครงการสร้างท่านบกั้นน้ำคอนกรีตเสริมเหล็กแกนดิน
หมู่ที่ 1 ตำบลบุหลิง อำเภอยี่งอ จังหวัดสตูล

ประเภทสิ่งสาธารณประโยชน์

รางวัลที่ 1 โครงการบุกเบิกถนนสายคาสง หมู่ที่ 4 บ้านบึงไฉ่
หมู่ที่ 4 หมู่ที่ 4 ตำบลชากอ อำเภอสรีสาคร จังหวัดนราธิวาส

รางวัลที่ 2 โครงการสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเพชรบุรี หมู่ที่ 1 ตำบล
แก่งกระเจาน อำเภอยี่งอ จังหวัดเพชรบุรี

รางวัลที่ 3 โครงการสร้างท่าเทียบเรือบ้านคลองหมาก หมู่ที่ 2
ตำบลเกาะตันตานอย อำเภอยี่งอ จังหวัดกระบี่

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 (2525 - 2529)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 5 เป็นทั้งแผนรุกและแผนรับ เพื่อการพัฒนาและเพื่อแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจไปพร้อม ๆ กัน การผสมผสานกลยุทธ์ดังกล่าวเข้าด้วยกัน สามารถที่จะมองเห็นได้จากวัตถุประสงค์ เป้าหมายแนวทางการพัฒนา รวมถึงขนาดของงบวงเงินในการพัฒนาประเทศ ซึ่งจะกล่าวถึงโดยสังเขปดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์

แผนพัฒนา ฉบับที่ 5 ได้กำหนดจุดประสงค์หลักในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่สอดคล้องประสานกับประเด็นปัญหาดังกล่าวข้างต้นไว้ 6 ประการด้วยกัน คือ

1. เพื่อฟื้นฟูฐานะเศรษฐกิจและการเงินของประเทศให้มั่นคง
2. เพื่อปรับโครงสร้างและเพิ่มประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ
3. เพื่อพัฒนาโครงสร้างและกระจายบริการทางสังคม
4. เพื่อแก้ปัญหาค่าความยากจนในชนบทหลัง
5. เพื่อประสานการพัฒนาเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศให้สอดคล้องและสนับสนุนซึ่งกันและกัน
6. เพื่อปฏิรูประบบบริหารงานพัฒนาของรัฐและกระจายสินทรัพย์ทางเศรษฐกิจ

เป้าหมาย

เพื่อให้การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นไปตามจุดประสงค์ 6 ประการ ดังกล่าว แผนพัฒนา ฉบับที่ 5 ได้กำหนดเป้าหมายที่สำคัญไว้ ดังนี้

1. เป้าหมายการรักษาความมั่นคงทางการเงินของประเทศ กำหนดเป้าหมายการชดเชยการค่าต่างประเทศโดยเฉลี่ยไม่เกินปีละ 78,400 ล้านบาท

หรือคิดเป็นร้อยละ 5.9 ของผลผลิตรวมของประเทศ และเป้าหมายการชดเชยหนี้
เกินสหประชาชาติ โดยเฉลี่ยไม่เกินปีละ 53,000 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 4.1 ของผล
ผลิตรวมของประเทศ โดยได้กำหนดเป้าหมายการชำระระหว่างประเทศไว้ดังนี้

มูลค่าสินค้าส่งออก : ให้เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 22.3 ต่อปี

มูลค่าสินค้านำเข้า : ให้เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยไม่เกินร้อยละ 18.1 ต่อปี

ปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงปิโตรเลียมนำเข้า : ให้ลดลงโดยเฉลี่ยร้อยละ

3 ต่อปี

2. เป้าหมายการขยายผลผลิตของประเทศ ได้กำหนดเป้าหมายการขยาย
ผลผลิตส่วนรวมและสาขาเศรษฐกิจสำคัญ ๆ ที่สอดคล้องกับเป้าหมายทางการค้าและ
การรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการเงินไว้ดังนี้

ผลผลิตส่วนรวมของประเทศ : เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 6.6 ต่อปี

ผลผลิตสาขาการเกษตร : เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 4.5 ต่อปี

ผลผลิตสาขาอุตสาหกรรม : เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 7.6 ต่อปี

ผลผลิตสาขาเหมืองแร่ : เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 16.4 ต่อปี

ผลผลิตก๊าซธรรมชาติ : ผลิตให้ได้ไม่ต่ำกว่า 525 ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน

ในปี 2529

3. เป้าหมายการคลังของรัฐบาล เพื่อควบคุมระดับการใช้จ่ายทั้งสิ้นของ
ประเทศให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม ได้กำหนดเป้าหมายรายได้และรายจ่ายของรัฐบาล
กลาง ในช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 ไว้ดังนี้

รายได้งบประมาณของรัฐบาล : เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 22.3 ต่อปี

หรือคิดเป็นร้อยละ 16.7 ของผลผลิตรวมของประเทศ

รายจ่ายงบประมาณของรัฐบาล : เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 20.2 ต่อปี

หรือคิดเป็นร้อยละ 18.2 ของผลผลิตรวมของประเทศ

การชดเชยงบประมาณของรัฐบาล : ให้ชดเชยโดยเฉลี่ยไม่เกินปีละ 22,000 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 1.5 ของผลผลิตรวมของประเทศ

4. เป้าหมายการพัฒนาโครงสร้างและกระจายบริการทางสังคม ได้กำหนดให้สอดคล้องสัมพันธ์กับเป้าหมายด้านเศรษฐกิจไว้ดังนี้

อัตราการเพิ่มประชากร : ลดลงเหลือร้อยละ 1.5 ในปี 2529

ด้านการศึกษา : ลดอัตราการไม่รู้หนังสือจากร้อยละ 14.5 ของประชากรในปี 2524 ให้เหลือร้อยละ 10.5 ของประชากรในปี 2529 เด็กที่มีอายุครบ 6 ปีบริบูรณ์ จะได้รับโอกาสเข้าศึกษาในระดับประถมหนึ่งทุกคน สร้างโรงเรียนประถมศึกษาให้ครบทุกตำบล ให้บริการด้านศึกษานอกโรงเรียนแก่ประชาชนประมาณ 7.5 ล้านคน

ด้านสาธารณสุข : จะสร้างโรงพยาบาลอำเภอให้ครบทุกอำเภอ สร้างสถานอนามัยระดับตำบลครบทุกตำบลให้มีอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านทุกหมู่บ้านการป่วยด้วยสภาวะการขาดสารอาหารระดับรุนแรงในเด็กแรกเกิดถึง 5 ปี จะได้รับการบำบัดให้หมดสิ้นไป ประชากรในชนบทร้อยละ 95 จะมีน้ำสะอาดเพื่ออุปโภคและบริโภค

ด้านอาหารและโภชนาการ : ขจัดปัญหาการขาดโปรตีนแคลอรีของทารกและเด็กก่อนก่อนวันเรียนระดับ 3 ซึ่งปัจจุบันมีอยู่ร้อยละ 2.2 ให้หมดไป ลดปัญหาการขาดโปรตีนแคลอรีของเด็กในวันเรียนซึ่งปัจจุบันมีอยู่ร้อยละ 40 - 50 ให้ลดลงร้อยละ 50 ขจัดปัญหาโรคคอพอกใน 9 จังหวัดภาคเหนือให้หมดไป

ด้านการศึกษาและการพักผ่อนหย่อนใจ : จัดให้มีสนามกีฬาและอาคารสำหรับประชาชน ในระดับอำเภอจำนวน 175 แห่ง จัดให้มีห้องสมุดระดับอำเภอเพิ่มขึ้น 175 แห่ง และระดับตำบล 100 แห่ง

ด้านที่อยู่อาศัย : ก่อสร้างที่อยู่อาศัยใน กทม. และปริมณฑลเพิ่มขึ้นอีก 42,500 หน่วย ปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรมใน กทม. เพิ่มขึ้น 30,000 หน่วยก่อสร้างที่อยู่อาศัยในภูมิภาคเพิ่มขึ้น 7,500 หน่วย

5. เป้าหมายการแก้ปัญหาความยากจนในชนบทล่าง เพื่อให้ประชาชนยากจนในชนบทมีฐานะพออยู่พอกิจและช่วยเหลือตัวเองได้มากขึ้นตามลำดับ ได้กำหนดเป้าหมายไว้ดังนี้

เป้าหมายทางเศรษฐกิจ : จะเน้นเพิ่มการผลิตจากระดับที่ต่ำกว่าร้อยละ 1 ต่อปี ให้เพิ่มขึ้นอีกโดยเฉลี่ยร้อยละ 3 ต่อปี

เป้าหมายทางสังคม : จัดให้มีระบบสาธารณสุขมูลฐานบริการทางการแพทย์ในระดับอำเภอและหนังสือประกอบการเรียนให้ทั่วถึงในเขตชนบทยากจนภายใน 2 ปี ให้บริการแก่เด็กและหญิงมีครรภ์ 2.2 ล้านคน ให้บริการน้ำสะอาดแก่ประชาชนประมาณ 3 ล้านคน และบริการทางกฎหมายแก่เกษตรกรยากจนไม่ต่ำกว่า 5,000 คน

6. เป้าหมายการพัฒนาเพื่อความมั่นคง : จะจัดตั้งหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จำนวน 4,000 หมู่บ้าน ภายใน 5 ปี โดยจะดำเนินการปีละ 800 หมู่บ้าน

แนวทางการพัฒนา

เพื่อให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะ 5 ปีข้างหน้าบรรลุจุดประสงค์และเป้าหมายดังกล่าว ได้มีการกำหนดแนวทางการพัฒนาที่สำคัญไว้ดังนี้

1. แนวทางการพัฒนาเพื่อฟื้นฟูฐานะเศรษฐกิจและการเงินของประเทศได้กำหนดนโยบายการเงินการคลังที่สำคัญไว้ 3 ประการ คือ

การเร่งระดมเงินออม : ในภาครัฐบาลและเอกชนทั้งจากภายในประเทศและจากต่างประเทศ โดยการปรับปรุงฐานและอัตราภาษี ปรับปรุงการบริหารการจัดเก็บและเพิ่มภาษีใหม่ ๆ รวมทั้งจัดมีการปรับปรุงการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้พึ่งตนเองได้อย่างถาวร ในขณะที่เดียวกันจะพิจารณาจัดตั้งสถาบันการเงินที่จำเป็นเพิ่มขึ้นรวมทั้งการปรับปรุงเสถียรภาพและประสิทธิภาพของสถาบันที่มี

อยู่ที่ให้ดีขึ้นควบคู่กับการปรับปรุงและนโยบายการระดมเงินและการบริหารเงินจากแหล่ง
ต่างประเทศใหม่ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การสร้างวินัยทางเศรษฐกิจและการเงิน : ทั้งในระดับรัฐบาลและประชาชน
โดยดำเนินการทางการคลังและการเงินเพื่อการประหยัดรายจ่ายที่ฟุ่มเฟือยและ
สูญเปล่า ควบคุมการขยายตัวของปริมาณเงินและปริมาณสินเชื่อให้เพิ่มในอัตราที่เหมาะสม

การใช้นโยบายการเงินการคลังเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของประเทศ :
โดยใช้เป็นเครื่องมือในการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศทั้งด้านถาวร
อุตสาหกรรมและพลังงาน

2. แนวทางการพัฒนาเพื่อปรับโครงสร้างและเพิ่มประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ
ประกอบด้วย

การปรับโครงสร้างการเกษตร : โดยมุ่งการเพิ่มผลผลิตและประสิทธิภาพ
การผลิตแทนการขยายพื้นที่เพาะปลูก ส่งเสริมการกระจายการปลูกพืชเศรษฐกิจให้มาก
ประเภทขึ้น รวมทั้งการส่งเสริมเอกชนลงทุนการผลิตและการพัฒนาในเขตเกษตรก้าว
หน้าและเร่งรัดการผลิตให้สอดคล้องกับการส่งออกและใช้ในประเทศ นอกจากนี้จะ
ดำเนินการเพื่อการเร่งรัดการกระจายการถือครองที่ดินของเกษตรกร การสร้าง
ความเป็นธรรมทางด้านราคาให้แก่ผู้ผลิตเพิ่มมากขึ้น และส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพ
การใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญอันได้แก่ ที่ดิน ป่าไม้ แหล่งน้ำ และแหล่งประมง โดย
คำนึงถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรดังกล่าวและสภาวะสิ่งแวดล้อมด้วย

การปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม : โดยเร่งดำเนินการด้านภาษีและ
สิ่งจูงใจต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการผลิตเพื่อส่งออก การกระจายอุตสาหกรรมไปสู่ส่วน
ภูมิภาค โดยเฉพาะบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก และนิคมอุตสาหกรรมต่าง ๆ ทั้งนี้
จะสนับสนุนอุตสาหกรรมที่ประหยัดค่าใช้จ่ายพลังงานและอุตสาหกรรมที่สร้างงานได้มาก
เป็นสำคัญ

การปรับโครงสร้างการค้าต่างประเทศและบริการ : จะดำเนินการ
ทางการเงินการคลัง เพื่อเร่งรัดการส่งออก โดยการปรับปรุงกฎหมายและจัดตั้งสถาบัน

เพื่อส่งเสริมการส่งออกที่จำเป็นทั้งภาครัฐบาลและเอกชน ค่าเงินมาตรการเพื่อชลอการนำเข้าโดยเฉพาะสินค้าฟุ่มเฟือย รวมทั้งการพัฒนาและบำรุงรักษาแหล่งท่องเที่ยว การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และใช้มาตรการชลอการเกินทางไปเที่ยวต่างประเทศของคนไทย

การปรับโครงสร้างการผลิตและการใช้พลังงาน : โดยการปรับโครงสร้างการคมนาคมขนส่งให้เข้าสู่ระบบการขนส่งที่ใช้พลังงานน้อยลง ปรับปรุงโครงสร้างราคาน้ำมันให้สะท้อนค่าในเชิงเศรษฐกิจและตามค่าที่แท้จริงปรับปรุงการจราจรเมืองใหญ่ ๆ ให้คล่องตัว ในขณะที่เดียวกันจะเร่งสำรวจและพัฒนาแหล่งพลังงานประเภทต่าง ๆ ภายในประเทศมาใช้แทนน้ำมัน นอกจากนี้จะปรับโครงสร้างการบริหารงานด้านพลังงานของประเทศให้รวมอยู่ภายใต้สายบังคับบัญชาเดียวกัน และขจัดการทำงานซ้ำซ้อนต่าง ๆ ให้หมดไป

การปรับโครงสร้างคมนาคมและขนส่ง : โดยเน้นการพัฒนากิจการคมนาคมขนส่งทางรถไฟ ทางน้ำและการก่อสร้างถนนโดยจะได้ปรับโครงสร้างระบบภาษีและนโยบายราคาค่าบริการให้เหมาะสม ปรับปรุงระบบการจราจรใน กทม. และเมืองใหญ่ให้คล่องตัวยิ่งขึ้น เร่งรักษาขยายงานการให้บริการค่านไปรษณีย์ โทรเลข โทรทัศน์ ในขณะที่เดียวกันส่งเสริมกิจการพาณิชย์นาวีของประเทศ โดยใช้มาตรการทางการเงินและอื่น ๆ เข้าช่วยเหลือ

การใช้และพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี : จะส่งเสริมให้มีการใช้และพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต โดยเฉพาะในสาขาเกษตร อุตสาหกรรมเหมืองแร่และพลังงาน และในขณะที่เดียวกันจะพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีให้มีคุณภาพและมีจำนวนเพียงพอ รวมทั้งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนามากยิ่งขึ้น

3. แนวทางการพัฒนาโครงสร้างและกระจายบริการสังคม : จะเร่งดำเนินการทั้งทางกฎหมาย การจัดรูปองค์กรและการร่วมมือจากทุกกลุ่มชน เพื่อการพัฒนาโครงสร้างสังคมให้ปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และมุ่งกระจาย

การบริการสังคม ทั้งทางด้านการศึกษา การสาธารณสุข อาหารและโภชนาการโดยจะให้ความสำคัญแก่ชาวชนบทในเขตล้าหลัง และกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ซึ่งยังมิได้รับประโยชน์จากการพัฒนา นอกจากนี้จะเน้นในเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากยิ่งขึ้น

4. แนวทางการแก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาชนบทล้าหลัง การพัฒนาชนบทแนวใหม่จะยึดพื้นที่เป็นหลักโดยให้ความสำคัญแก่พื้นที่ยากจนหนาแน่นก่อน ซึ่งจะครอบคลุมพื้นที่เป้าหมายรวม 216 อำเภอ 30 ถึงอำเภอ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และภาคใต้ โดยแผนงานและโครงการพัฒนาจะมุ่งในหลักประกันที่จะให้ชาวชนบทยากจนพออยู่พอกิน มีสุขภาพแข็งแรงและสามารถช่วยเหลือตัวเองได้ในระยะต่อไป โดยมีแผนงานที่สำคัญได้แก่ แผนงานสร้างงานในชนบท แผนงานกิจกรรมในระดับหมู่บ้าน แผนงานจัดบริการขั้นพื้นฐานที่จำเป็น และแผนงานส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตที่ใช้เทคนิคการผลิตที่มีต้นทุนต่ำและชาวชนบทสามารถเข้าใจและปฏิบัติได้เอง

5. แนวทางการประสานแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและความมั่นคง เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการป้องกันประเทศ และรักษาความมั่นคงภายในระบบฉันทกกำลังบนมูลฐานของการพึ่งตนเอง โดยจะเร่งพัฒนาการพึ่งตนเองในยุทธปัจจัยที่จำเป็นต่อการรักษาความมั่นคงของประเทศ ส่งเสริมโครงการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงและพื้นที่ชนบทยากจน โดยเฉพาะโครงการขนาดเล็กกับการแก้ปัญหาและสนองความต้องการของแต่ละท้องถิ่น

6. แนวทางการปฏิรูประบบบริหารงานพัฒนาของรัฐ การระดมความร่วมมือจากเอกชน และการกระจายสินทรัพย์ทางเศรษฐกิจ มีดังนี้ คือ

ปฏิรูประบบบริหารงานพัฒนาของรัฐในส่วนกลาง : เพื่อให้การประสานการวางแผนงาน แผนเงิน และแผนคนของหน่วยงานระดับชาติให้สอดคล้องกันยิ่งขึ้นจะจัดให้มืองค์กรเป็นแกนกลางในการประสานนโยบายเศรษฐกิจของชาติขึ้น ปรับปรุงระบบการจัดทำงบประมาณของประเทศจากแบบแสดงรายงานให้เป็นแบบแสดงแผนงาน ปรับปรุงระบบการวางแผนระดับกระทรวง ทบวง กรมใหม่ โดยให้กระทรวงมีอำนาจหน้าที่

ในการจัดลำดับความสำคัญของแผนงานและงบประมาณของกระทรวงเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้จะได้มีการจัดทำแผนการลงทุนระยะ 3 ปี พร้อมทั้งปรับปรุงระบบการจักเตรียมการเสนอโครงการและระบบติดตามประเมินผลการพัฒนาด้วย

ปฏิรูประบบบริหารงานพัฒนาในระดับท้องถิ่น : เพื่อให้มีการกระจายอำนาจการบริหารงานพัฒนาไปสู่ท้องถิ่นและส่งเสริมบทบาทของประชาชนในการปกครองตนเองมากยิ่งขึ้น พร้อมกับขจัดความสับสนเกี่ยวกับการบริหารงานพัฒนาท้องถิ่นที่มีหลายองค์กรดำเนินการอยู่ โดยจัดให้มีองค์กรขึ้นรับผิดชอบเพียง 2 องค์กร กล่าวคือ องค์กรว่าด้วยการบริหารงานพัฒนาเมือง รวมทั้งกรุงเทพมหานครและพื้นที่เฉพาะที่มีอยู่ในเขตชนบท และองค์กรว่าด้วยการบริหารงานพัฒนาชนบททั้งหมด

ปฏิรูประบบบริหารและพัฒนาองค์กรภาคต่างประเทศ : โดยจะจัดให้มีองค์กรรับผิดชอบในการจัดระบบและคัดเลือกโครงการที่ใช้ทรัพยากรจากต่างประเทศ และจะให้มีแผนระดมเงินทุนจากต่างประเทศระยะ 3 ปี ซึ่งเป็นแผนหมุนเวียนเพื่อความคล่องตัวในการจัดระบบโครงการที่ใช้ทรัพยากรจากต่างประเทศในรูปของแผนงานที่สอดคล้องกับจุดประสงค์หลักของแผนพัฒนา ฉบับที่ 5

การระดมความร่วมมือจากภาคเอกชน : เน้นการประสานงานร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชนในการจัดทำโครงการและแผนงานร่วม เพื่อให้สามารถปฏิบัติได้อย่างจริงจัง ทั้งนี้ จะจัดให้มีองค์กรถาวรที่มีกฎหมายรับรองปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภาคเอกชนโดยมอบอำนาจและความรับผิดชอบให้สถาบันเอกชนเพิ่มขึ้น

การกระจายการถือครองสินทรัพย์ทางเศรษฐกิจ : เน้นการกระจายการถือครองสินทรัพย์ในสถาบันการเงินโดยดำเนินการเร่งรัดการกระจายหุ้นสถาบันการเงินต่าง ๆ ธุรกิจและอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ การลดอัตราค่าธรรมเนียมการถือครองที่ดินโดยการปรับปรุงการจัดเก็บที่ดินในอัตราก้าวหน้า จำกัดขนาดการถือครองที่ดินควบคู่ไปกับการเพิ่มทุนให้แก่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เพื่อให้การได้ถอนที่ดินของเกษตรกรเป็นไปอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

ขนาดวงเงินและการจัดสรรงบประมาณ

1. ขนาดวงเงินและแหล่งที่มา : ในการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการพัฒนาต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ในปี 5 ได้กำหนดวงเงินงบประมาณไว้เป็นจำนวน 799,340 ล้านบาท โดยแยกเป็นแหล่งเงินจากภายในประเทศ 649,340 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 81.2 ของงบประมาณทั้งสิ้น และจากแหล่งต่างประเทศจำนวน 150,000 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 18.8 ของงบประมาณทั้งสิ้น

2. แนวทางการจัดสรรงบประมาณ : แนวทางการจัดสรรงบประมาณ ได้กำหนดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และแนวทางการพัฒนาของประเทศในช่วง 5 ปีข้างหน้าไว้ดังนี้

- ให้ความสำคัญอันดับสูงแก่แผนงานโครงการพัฒนาที่สนับสนุนการผลิตเพื่อการส่งออกทั้งด้านการเกษตรและอุตสาหกรรม รวมทั้งการลงทุนของรัฐในเรื่องระบบจำหน่าย เพื่อยกระดับรายได้ของเกษตรกรในชนบท
- ให้ความสำคัญแก่การลงทุนในการปรับปรุงบริการขั้นพื้นฐานในการพัฒนาชนบทรวมทั้งการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการพัฒนาชนบท
- เน้นแผนงานโครงการพัฒนาด้านการกระจายบริการทางสังคม ทั้งด้านสาธารณสุข โภชนาการ และแผนปฏิบัติการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการทางเศรษฐกิจและการเพิ่มของประชากร
- เส้นแผนงานและโครงการพัฒนาซึ่งสนับสนุนการบูรณและป้องกันความเสื่อมโทรมในทรัพยากรธรรมชาติโดยเฉพาะ ที่ดิน ป่าไม้ แหล่งน้ำ

แนวความคิดแนวใหม่ในการพัฒนาประเทศ ประกอบด้วย

1. ด้านการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ : ในแผนพัฒนา ฉบับต่าง ๆ ที่ผ่านมามุ่งในเรื่องการขยายตัวทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ ลักษณะการลงทุนและโครงการพัฒนาของรัฐจึงเน้นผลตอบแทนการลงทุนทางเศรษฐกิจอัตราสูง การลงทุนใน

พื้นที่ที่มีแนวการพัฒนาสูงเป็นสำคัญ ส่วนแผนฯ 5 เน้นการรักษาเสถียรภาคทางเศรษฐกิจ และการเงินโดยการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจด้านต่าง ๆ และเน้นความสมดุลในการพัฒนาประเทศระหว่างด้านเศรษฐกิจและด้านสังคมมากขึ้นโดยมุ่งให้มีการกระจายรายได้ และความเจริญไปสู่ส่วนภูมิภาคให้มีการกระจายการถือครองสินทรัพย์ทางเศรษฐกิจ เพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคม ขณะเดียวกันก็เน้นความมีระเบียบ วินัย และ วัฒนธรรมอันดีงามของคนในสังคม ส่วนการขยายตัวทางเศรษฐกิจนั้นเป็นจุดประสงค์หรือเป้าหมายอันอับรองในแผนฯ 5

2. ด้านพัฒนาชนบท : แนวความคิดในการพัฒนาชนบทในระยะที่ผ่านมาถึงเรื่องของการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศในอัตราสูงเป็นสำคัญ รัฐจึงได้ทุ่มเทการลงทุนไปในเขตชลประทานหรือในเขตที่มีแนวการผลิตสูง โดยรัฐได้ละทิ้งเขตชนบทยากจนที่ยังช่วยตัวเองไม่ได้ไว้ก่อน แต่แนวความคิดการพัฒนาชนบทแนวใหม่ในแผนฯ 5 ได้หันมาให้ความสำคัญแก่ตัวคน คือประชาชนยากจนในพื้นที่ที่ถูกรัฐทอดทิ้งมาก่อนแต่ในอดีตก็น่าสนใจ โดยเป็นครั้งแรกที่ได้มีการกำหนดพื้นที่ยากจนหนาแน่นที่รัฐจะเข้าไปเร่งรัดพัฒนาไว้ในแผนพัฒนาของชาติ นอกจากนั้นหลักการในการพัฒนาชนบทก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปโดยเน้นการพัฒนาเพื่อให้ประชาชนช่วยเหลือตัวเองได้ และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของตัวเองด้วย มิใช่ให้รัฐเข้าไปดำเนินการเสียทุกอย่างโดยประชาชนไม่มีส่วนร่วมหรือไม่ต้องออกแรงเสียเลย

3. ด้านระบบการบริหารงานพัฒนาของรัฐ : การวางแผนพัฒนาประเทศที่ผ่านมาไม่ค่อยได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับระบบการบริหารงานพัฒนาของรัฐมากนัก ถึงแม้จะเห็นได้ว่าแม้โครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมของประเทศได้มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม และมีความสลับซับซ้อนมากขึ้นแต่ระบบบริหารงานพัฒนาของรัฐก็ยังมีได้มีการปฏิรูปให้สอดคล้องกับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปเท่าที่ควรไม่ว่าจะเป็นระบบบริหารงานพัฒนาของรัฐในส่วนกลางหรือส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนา ฉบับที่ 5 ได้ให้ความสำคัญแก่การปฏิรูประบบบริหารการพัฒนาของรัฐอย่างมากโดยยึดเป็นเงื่อนไขของการพัฒนาประเทศในช่วง 5 ปีต่อไปว่าจะสำเร็จ หรือเป็นจริงเป็นจังอย่างที่แผนฯ ได้วางไว้มากน้อยเพียงใดขึ้น อยู่กับการปฏิรูประบบบริหารการพัฒนาของรัฐส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้มีระบบการตัดสินใจ การสั่งการและการติดตามประเมินผลให้การปฏิบัติ

งานทุกด้านเป็นไปตามแนวทางของแผนพัฒนาฯ อย่างต่อเนื่องและจริงจังด้วย โดยอาจถือได้ว่า เป็นครั้งแรกที่ได้มีการกำหนดการปฏิบัติการบริหารงานพัฒนาของรัฐทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคอย่างเป็นระบบไว้ในแผนพัฒนาฯ

มาตรการและสถาบันใหม่ ๆ ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 นั้นนอกจากจะได้มีการเปลี่ยนแนวความคิดใหม่บางประการดังกล่าวแล้ว ยังได้มีการกำหนดมาตรการและจัดตั้งสถาบันใหม่ ๆ ขึ้นมาด้วยที่สำคัญ ๆ ได้แก่

1. การจัดตั้งธนาคารในภูมิภาค แผนฯ 5 ได้กำหนดให้มีการศึกษาพิจารณา กำหนดแนวทางในการจัดตั้งธนาคารในภูมิภาคขึ้น เพื่อช่วยให้มีการกระจายทรัพยากรการเงินออกไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ เป็นการเปิดโอกาสให้มีการระดมเงินทุนเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเกษตรและอุตสาหกรรมในเมืองหลักและชนบทในแต่ละภาค

2. การจัดตั้งสำนักงานธนาคารต่างประเทศเฉพาะกิจ เพื่อส่งเสริมวิทยาการเกี่ยวกับธนาคาร สร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ลงทุนต่างประเทศ ชักจูงให้มีการนำเงินทุนจากต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศและส่งเสริมการขยายกิจการสาขานานาชาติไทยไปยังต่างประเทศ แผนฯ 5 ได้กำหนดไว้ว่าจะพิจารณาอนุญาตให้ธนาคารต่างประเทศจัดตั้งสำนักงานธนาคารต่างประเทศ เพื่อประกอบธุรกิจใช้เงินทุนจากต่างประเทศขึ้นได้

3. การจัดตั้งบริษัทซื้อลดตราสารเปลี่ยนมือ จะพิจารณาอนุญาตให้มีการจัดตั้งบริษัทซื้อลดตราสารเปลี่ยนมือขึ้นได้เพื่อเป็นการพัฒนาตลาดการเงินให้กว้างขวางยิ่งขึ้นเป็นฐานรองรับการพัฒนาตราสารเปลี่ยนมือ เช่น ตั๋วแลกเงิน ตราสารเงินฝากเปลี่ยนมือ เป็นต้นต่อไป

4. การจัดเก็บภาษีทรัพย์สิน จะปรับปรุงภาษีบำรุงท้องที่และภาษีโรงเรือนและที่ดินให้มีลักษณะเสมือนภาษีทรัพย์สินโดยมีหลักการและขั้นตอนในการดำเนินการ คือ

- ขยายฐานภาษีออกไปจากเคินให้รวมเขตบ้านและที่ดินสำหรับอยู่อาศัย
- ปรับปรุงอัตราภาษีที่จัดเก็บเป็นอัตรากงที่
- จัดตั้งสำนักงานกลางที่ราคาขึ้น

5. การจัดตั้งกองทุนพัฒนาสถาบันการเงินและอุตสาหกรรมพิเศษขึ้น เพื่อเข้าถึงหรือซื้อหุ้นในสถาบันการเงินหรืออุตสาหกรรมเพื่อเร่งรัดพัฒนาสถาบันการเงินและอุตสาหกรรมให้มีมาตรฐานและเพื่อกระจายการถือครองสินทรัพย์ทางเศรษฐกิจ

6. การลดอัตราการรวมตัวของ การถือครองที่ดิน โดยการจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราที่กำหนดเพื่อป้องกันการเก็งกำไรและริเริ่มให้มีการจัดเก็บภาษีพัฒนาที่ดินในเขตที่รัฐเข้าไปลงทุนตามโครงการพัฒนาและก่อให้เกิดความเจริญค้ำต่าง ๆ ขึ้น

7. การลดอัตราเพิ่มประชากร โดยการให้อำนาจเจ้าหน้าที่รัฐที่มีไซแพธย์ แต่ได้รับการฝึกหัดและทดลองแล้วสามารถทำหน้าที่ได้ การปรับปรุงแก้ไขประมวลกฎหมายทางอาญา มาตรา 305 ให้สามารถทำห้ได้โดยชอบด้วยกฎหมาย หากมีการตั้งครรภ์เกิดขึ้นหลังการวางแผนครอบครัวลดอัตราภาษีเงินได้ สำหรับคนโสด เพื่อส่งเสริมการขยายอายุการแต่งงาน ยกเลิกเก็บภาษีอุปกรณการวางแผนครอบครัว เป็นต้น

8. การระดมความร่วมมือจากภาคเอกชน โดยการจัดตั้งคณะกรรมการประสานนโยบายระดับสูงระหว่างภาครัฐบาลกับภาคเอกชน การจัดทำแผนเฉพาะประเภทและโครงการร่วมระหว่างภาครัฐบาลและเอกชน เป็นต้น

9. การปฏิรูประบบบริหารงานพัฒนาของรัฐในส่วนกลาง โดยการจัดตั้งคณะกรรมการกำกับนโยบายเศรษฐกิจขึ้นเป็นแกนกลางในการประสานนโยบายเศรษฐกิจของชาติรวมทั้งการสั่งการและเร่งรัดติดตามการปฏิบัติงานตามนโยบายเศรษฐกิจต่าง ๆ การปรับปรุงระบบงบประมาณจากแบบแสดงรายการเป็นแบบแสดงแผนงาน การจัดให้มีการวางแผนระดับกระทรวงขึ้น เป็นต้น

10. การปฏิรูประบบบริหารงานพัฒนาของรัฐในส่วนท้องถิ่น เพื่อให้มีการกระจายอำนาจการบริหารงานพัฒนาไปสู่ท้องถิ่นและขจัดความสับสนเกี่ยวกับการบริหารงานพัฒนาท้องถิ่นชนบทที่มีอยู่หลายองค์กรจะได้จัดให้มีองค์กรขึ้นรับผิดชอบเพียง 2 องค์กร ได้แก่ องค์กรว่าด้วยการบริหารการพัฒนาเมืองและพื้นที่เฉพาะ รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารงานพัฒนาเมือง รวมทั้งกรุงเทพมหานครและพื้นที่เฉพาะที่ไม่ใช่อยู่ในชนบท และ องค์กรว่าด้วยการบริหารพัฒนาชนบทรับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารงานพัฒนาชนบททั้งหมด

ประวัติผู้เขียน

นายปราโมช รัฐวิจิร เกิดเมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2493 จบการศึกษา
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ เมื่อปี พ.ศ. 2510 แล้วเข้าศึกษาต่อที่คณะ
นิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จบการศึกษาได้รับปริญญาโทนิเทศศาสตรบัณฑิต
เมื่อ พ.ศ. 2514 ได้รับทุนรัฐบาลสหรัฐอเมริกาไปอบรมและฝึกงานที่สำนักงานการผลิ
ตรายการข่าวโทรทัศน์ เมื่อ พ.ศ. 2523 ได้รับประกาศนียบัตรด้านข่าวจากมหาวิทยาลัย
ซินติเยน่า ปัจจุบันดำรงตำแหน่งบรรณาธิการข่าวโทรทัศน์ สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบก
ของ 7

